16

The Tamil Zenana & School Magazine.

மாதர் மனோரஞ்சினி.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்"—ஔவையார்.

Vol. XVIII	Madras February 1917	No. 3
புத்தகம் 18	சென்னை: பிப்ரவரி மீ, 1917ஞ	இலக்கம் 3

லார்ட் கிட்சனர்.

49-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.

சூடானில் மாதி என்ற ஒரு மதவைராக்கியன் தோன்றினன். இதற்கு தென்பாகத்திலுள்ள விடங்களை மாதி சேனைகளைச் சேகரித்து கைவசமாக்கிக்கொண்டான்.

கர்னல் ஹிக்ஸ் சில துருப்புடன் இவர்களை நோக்கிச் சென்றார். ஹிக்ஸும் அவருடைய துருப்பும் பல கஷ்டங்களை அநுபவித்து தகுந்த உதவியில்லாமையால் யாவரும் மடிந்தார்கள். கலகமோ நடந்து கொண்டே யிருந்தது.

சூடானில் மேற்கூறிய வண்ணம் நடக்கும் கலகத்தை யடக்க லண்டன் மாநகரத்திலிருந்து ஜெனரல் கார்டன் சென்றார். இவர் மகா வீரபராக்ரம முள்ளவர். தைரியசாலி. இவருடன் சென்றிருந்த சேனை எதிரிகளுக்கு ஈடல்ல என்பதைத் தெரிந்து கொண்டார். உடனே ப்ரிடிஷாருக்கு இன்னும் பலமான சேனையை அனுப்ப வேண்டுமென்று கடிதம் எழுதினர்.

இங்லாந்திலுள்ள ப்ரிடிஷ் உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர் சொன்னதை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. அஸ்ரத்தையாயிருந்து விட்டார்கள். கார்ட்டூம் என்ற விடத்தில் தான் கார்டன் இருந்தார். மாதியின் சேனை அவ்விடத்திற்கு வந்து அதைச் சுற்றிலுமிருந்தார்கள். அவ்விடத்தை அவர்கள் பிடித்துக் கொண்டார்கள். கார்டனும் அவருடையசேனையும் சுமார் ஒருவருஷம் வரையில் அவ்விடத்தைப் பெற விரோதிகளுடன் போராடிக்கொண்டே யிருந்தார்கள்.

இங்லாந்திலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கும் துருப்பில் கிட்சனர் துப்பறியும் உத்தியோகஸ்தராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் ஒரு அரேபியன் மாதிரி வேஷம் தரித்து, கார்டனுக்கு சமாச்சாரங்கள் அனுப்

பிக்கொண்டு வந்தார். இத்துருப்பு வருவதற்குள் கார்டன் கொலை யுண்டார். விரோதிகளால் சூழப்பட்ட கார்ட்டூம் விரோதிகளின் கைவசமாகி விட்டது.

கிட்சனரும் துருப்பும் வந்தவுடன் விரோதிகளுக்கும், ப்ரிடிஷ் துருப்புக்கும் யுத்தம் நடந்தது. கார்ட்டூம் ப்ரிடிஷ் கைவசமாய் விட்டது. மாதியின் கொட்டம் அடக்கப்பட்டது.

கிட்சனர் பின்னிட்டு சான்ஸிபாருக்குச்சென்றூர். அங்கு இவர் ஜர் மனிக்கும் கிழக்கு ப்ரிடிஷ் ஆப்ரிக்காவுக்கும் மத்தியில் எல்லையை ஏற் படுத்தினூர்.

இவர் 1886ம் வருஷம் கவர்னர் ஜனரலாக நியமிக்கப்பட்டார். நைல்நதியண்டை இவர் தங்கியிருக்கையில் கலகம் உண்டானது. அக் கலகத்தை உடனே அடக்கிவிட்டார். சுவாகிம் என்றவிடத்தில் மாதிக் குப்பதிலாக ஒருஅருக்கி தேசத்து அடிமை விற்பவன் கலகம் செய்ய கிளம்பினூன். அவனுடன் யுத்தம்செய்து அவனைக் காயப்படுத்தினூர். அவன் கொட்டம் அடங்கிற்று. அவன் சங்கதி பின்னிட்டு ஒன்றும் தெரியவில்லை. லார்ட் கிட்சனர் கர்னலாக நியமிக்கப்பட்டார். உடனே ஈஜிப்ட் தேசத்து சேனைக்கு தளகர்த்தராகவும் நியமிக்கப்பட்டார்.

சூடானில் கலகம் மும்மரமாய் நடக்க ஆரம்பித்தது. அதைவெகு சாமர்த்தியத்துடன் வேரோடு களைந்து விட்டார். இவர் 1892ம் வருஷத்தில் அச்சேனைக்குத்தலைவராக நியமிக்கப்பட்டவுடன் இவர் எடுத்துக்கொண்ட ஸ்ரமத்துக்கு அளவேயில்லை. சேனையிலுள்ளவர்களை சாமர்த்திய வான்களாகி கொண்டு யுத்தபயிற்சி யுண்டாகும்படி பழக்கி வைத்தார். பலவிடங்களுக்கு ரயில் பாதைகளைப்போட்டு வைத்தார். இவ்வித ரயில் பாதைகளால் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொருவிடத்திற்கு யுத்த சாமான்கள் முதலியவைகளைக் கொண்டு போக மிகவும் அநுகூலமாயின. அங்கு வனூந்தரத் திருடர்கள் பலருண்டு. அவர்கள் ஈஜிப்ட்சேனை தங்குமிடங்களில் வந்து பல சாமான்களைத் திருடிக் கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

கிட்சனரோ கேய்ரோ என்ற பட்டணத்தை தமது முக்ய ஸ்தானமாக ஏற்படுத்தினூர். டெர்விஷ் சாதியார்கள் பற்பல தீங்குகளை விளைவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். திருடர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களை அடியோடு துலைக்க வேண்டிய பிரயத்தனங்களை புத்தி சாமர்த்தியத்துடன் கிட்சனர் செய்ய வேண்டியிருந்தது.

டங்கோலா வென்ற விடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டார். ஏனெனில் இங்கே தான் திருடர்கள் எராளமாக கூடியிருந்தார்கள். இவர்

கள் அநேக ஈஜிப்ட்தேசத்தாரைக்கொன்று அவ்விடத்தைக் காடாகச் செய்தனர். ஆனது பற்றி அவர்கள் கொட்டத்தை யடக்க அவ்விடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு அவர்களை யெல்லாம் தண்டித்தார்.

குருக்கு வழியைக்கண்டு பிடித்து நயில் நதியண்டை ரயில் பாதையையும் ஸ்தாபித்தார். இவ்விதம் செய்ததால் யுத்த சாமான் முதலியவைகளைத் துரிதமாக எடுத்துக் கொண்டு போனார்கள். பர்பர் என்ற விடத்தையும் பிடித்துக் கொள்ளவே டர்விஷ் சாதியார் பயந்து நடுநடுங்கி ஓட ஆரம்பித்தார்கள்.

கிட்சனர் விடாமுயற்சி யுடன் டர்விஷ்சேனையைத் துரத்திக் கொண்டு ஸெரீபா என்ற விடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டார். வெகு நேரம் யுத்தம் செய்து கேலிப் சேனையைத் தோல்வி யடையும் படி செய்தார். அவர்களில் 3000பேர் யுத்தகளத்தில் மடிந்தார்கள்.

கிட்சனர் ஓம்டுர்மான் என்ற விடத்தைக் கைப்பற்ற முயன்றார். இதுமாதியால் வெகு பலமாக கட்டப்பட்டிருந்தது. ரயில் பாதைகளும் விஸ்தாரமாக போடப்பட்டன. ஜனங்களும் சாமான்களுடன் ஏராளமாக வந்தார்கள். விரோதிகளின் தொகையோ 40,000, பிரிடிஷ் ஈஜிப்டின் சேனையின் தொகையோ 22,000த்துக்கு அதிகமில்லை. ஆயினும் இவருடைய யுத்த பயிற்சியினாலும் சமயோசித யுக்தியாலும் விரோதிகளை ஓம்டுர்மானுக்கு வெளியில் துரத்தி விட்டு அவ்விடத்தைக் கைவசமாக்கிக்கொண்டார்கள். விரோதிகள் மறுபடியும்ஈஜிப் சேனையைத் தாக்க முயன்றார்கள். அச்சேனையின் தலைவர்களாகிய ஜெனரல் ஹெக்டரும், மேக்டனல்டும் மிக்க தைரியத்துடன் விரோதிகளை எதிர்த்து அவர்களின் சேனையை சின்னா பின்னமாக்கினார்கள். விரோதிகளோ சிதறுண்டு ஓடிவிட்டார்கள்.

இப்பொழுது கார்ட்டூம், ஓம்டுர்மான் என்ற இருமுக்ய ஸ்தலங்கள் இவர்கள் கைவசமாயின. விரோதிகளின் பலம் குறைந்தது. விரோதிகள் இன்னது செய்வது என்று தோன்றாமல் பலதிசைகளிலும் தப்பித்து ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் இப்படி செய்தது கிட்சனருடைய விடாமுயற்சியாலும், புத்தி சாமர்த்தியத்தினாலுமேயாம்.

க்ரமேண சூடான் முழுவதும் கலகமின்றி சமாதானமே குடிகொண்டிருந்தது. இதுவோ விசாலமான பெரிய தேசம். மாதியின் உபத்திரவம் தொலைந்த பின் ஈஜிப்ட் ஜனங்கள் சௌக்யமாயிருக்க நேர்ந்தது. இவர்களுடைய திரவியம், நிலம் முதலியவைகள் காக்கப்பட்டு வந்தன. இவைகளை யெல்லாம் கிட்சனர் செய்தார்.

விசேஷ அறிவும், சாமர்த்தியமும் இருந்தாலொழிய ஒருவராலும் இவ்விதம் செய்யமுடியாது. மேலும் மனந்தளராமையும் விடாமுயற்சியும் அவசியம் தேவை. மேற்கூறியகுணங் களமைந்த கிட்சனர் செய்த வேலைகளைக் குறித்து பார்லிமெண்ட் சபையாரும் எட்வர்ட் அரசரும் மிகமகிழ்ந்து இவரை கார்ட்டுமுக்கு லார்டாகச் செய்தனர்கள். லார்ட் என்றால் பிரபு என் அர்த்தம். மேலும் இதிலிருந்து 30,000 பவுன் வரும்படி இனாமாகவும் கொடுக்கப்பட்டது. பார்லிமெண்ட் சபையார் ராஜதர்ம நிபுணர்களில் கிட்சனர் சிறந்தவரென்றும், யாவரும் புகழத்தக்க அலுவல்களைச் செய்திருக்கிறார் "என்றும் சொன்னார்கள்.

இவர் இவ்விதம் நற்பேர் பெற்று சூடான் முழுவதிலும் கலகமின்றி அதைச் செவ்வனே திருத்தி ஜனங்களுக்கு நன்மைசெய்து கொண்டு ஆண்டு வருகையில் தென் ஆப்ரிக்காவில் போவர் யுத்தம் ஆரம்பமானது. போவர்கள் பலமுள்ளவர்களாக தென்பட்டார்கள். கொலன்ஸோ, மேகர்ஸ் பௌண்டின் என்றவிடங்களில் பிரிடிஷ் துருப்புக்கு அநேக இடையூறுகளும், ஆபத்துக்களும். உண்டாயின. உடனே பெருத்தவலிவுள்ள சேனை அனுப்பப்பட்டது. இதற்கு லார்ட் ராபர்ட்ஸைத் தலைவராக நியமித்தார்கள்.

லார்ட் கிட்சனரை லார்ட்ராபர்ட்ஸின் கீழ் அவருடைய ராணுவ உத்தியோகஸ்தர் வகுப்புக்கு முக்யஸ்தராகயிருக்க முடியுமாவென மேலதிகாரிகள் கேட்டார்கள். லார்ட் கிட்சனர் தமது இயற்கையான நல்ல குணத்துடன் "லார்ட்ராபர்ட்ஸின் கீழ் எந்த வேலையையாயினும் நான் சந்தோஷத்துடன் செய்வேன்" என்று பதிலளித்தார். உடனே இவர் அவருக்கு உதவியாக அனுப்பப்படவே, இவர் தென்ஆப்ரிக்காவுக்குச் சென்று அவருக்கு மனப்பூர்வமாக ராஜவிசுவாசத்துடன் உதவி புரிந்து வந்தார்.

போவர்களுக்கும், ப்ரிடிஷாருக்கும் யுத்தம் நடந்து கொண்டேயிருந்தது. லார்ட் கிட்சனர் போக்கு வரவுக்குரிய சாதனங்களை ஏற்படுத்தினர். போவர்களால் பிடிக்கப்பட்ட கிம்பர்லே என்ற பட்டணத்தைப் பிடித்தார். பேர் பெற்ற போவர் தலைவராகிய க்ரான்சியையும் அவருடைய சேனையையும் வளைத்து பிடித்துக்கொண்டார். வடக்கே சென்று ப்ளோம் பௌண்டின் என்ற பட்டணத்தைப் பிடித்துக்கொண்டார்.

பின்னிட்டு ப்ரிடோரியாவையும் பிடித்துக் கொண்டார். இது ட்ரான்ஸ் வாலுக்கு முக்ய பட்டணம். பின்பு லார்ட் ராபர்ட்ஸ் தமது ஜன்ம தேசமாகிய இங்க்லாந்துக்குச் சென்றவுடன் லார்ட் கிட்சனர் அவர் ஸ்தானத்தில் நியமிக்கப்பட்டார். இவர் அங்குள்ள சேனை

முழுவதிற்கும் தலைவராய் விட்டார். தம்மாலியன்றளவு புத்திசாதுர்யத்துடன் சேனாத்தலைமையை வகித்து பற்பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்து போவர்களுடன் எதிர்த்துவந்தார்.

நிற்க, லார்ட்ராபர்ட்ஸ் இங்க்லாந்துக்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் "லார்ட் கிட்சனருடைய சமயோசித புத்திக்கும் சாமர்த்தியத்திற்கும் அவர் எப்பொழுதும் மனப்பூர்வமாய் உதவி புரிந்ததற்கும் அவருக்கு நான்மிகவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்" என்று பகிரங்கமாய் வெளியிடுகிறேன் என்றார். "லார்ட்கிட்சனர் செய்த மாதிரி ஒருவரும் இடைவிடாமல் உழைத்திருக்க மாட்டார்கள். எடுத்த காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்ற அவா அவருக்குண்டு. அவர் அப்படியே செய்திருக்கிறார். கிட்சனர் பிரிடிஷ் ராஜ்யாதி பத்யத்திற்காக தமது கடமையைச் செய்ய எப்பொழுதும் உற்சாகத்துடனிருந்தார்" என்று புகழ்ந்தும் சொன்னார்.

நிற்க, போவார்களுக்கோ ஆப்ரிக்காவில் பிரிடிஷ் துருப்புடன் எதிரில் நின்று யுத்தம்புரிய முடியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் அத்தேச முழுவதும் தங்கள் துருப்பைச் சிறிது சிறியதாக அனுப்பி யுத்தம் புரிந்தார்கள். நேருக்கு நேராக நின்று யுத்தம் புரிய சக்தியின்றி இப்படி செய்து வந்தமையால் ஏதாவதொரு விடத்தில் சிறிய தொகையுடன் பிரிடிஷ் துருப்பிருந்தால் அதை எதிர்த்து வந்தார்கள். அவர்கள் குதிரைப்படையோ மிக்க திரமுள்ளது. அவர்களைச் சுற்றி வளைத்துக் கொள்வது மிகவும் கடினம். ஆனால் லார்ட் கிட்சனர் தமது புத்தி நுட்பத்தாலும் விடாமுயற்சியினாலும், இவ்விதம் இவர்கள் செய்து வந்த சூழ்ச்சிக்குப் பயந்து பின்னடையாமல் அவர்களுடன் போர்புரிந்து அவர்களைத் தோற்கடித்து இந்த யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார்.

தென் ஆப்ரிக்கா ப்ரிடிஷ் கொடியின் கீழ் யாதொரு தொந்தரவின்றியிருந்து வருகிறது யாவருக்கும் தெரியும்.

தென் ஆப்ரிக்கா சமாதனத்துடனிருப்பதைக் கண்டு லார்ட் கிட்சனர் இங்க்லாந்துக்குச் சென்றார். அங்கு அநேக பிரமுகர்கள் இவரைப் புகழ்ந்து பேசினார்கள். நமது எட்வர்ட் அரசர் இவரை வைகௌண்டாகச்செய்தார். இது ஒரு கௌரதாப்பட்டம். இப்பட்டம் இவர் இது வரையிலும் செய்து வந்த அபார வேலையைக் குறித்து புகழ்ப்பட்டு இவருக்கு அரசரால் அளிக்கப்பட்டது.

இவர் தென் ஆப்ரிக்காவில் சமாதன முண்டானவுடன் தமது சேனையைப் பார்த்து பின் வருமாறு சொன்னார்:—"இந்த யுத்தத்தில் நீங்கள் என்ன கற்றுக் கொண்டீர்கள், உங்களில் சிலர் குதிரை

சவாரி நன்றாகச் செய்யவும் சுடவும் கற்றுக் கொண்டீர்கள். நீங்களெல்லோரும் அபாய காலத்தில் நிலையுள்ளவர்களாகவும் உறுதியுள்ளவர்களாகமிருக்கவும், தைர்யத்துடன் விரோதிகளை எதிர்க்கவும், நீங்கள் ஜெயித்த இடங்களைப் பத்திரமாய் வைத்துக்கொள்ளவும் கற்றுக் கொண்டீர்கள். நீங்கள் உங்களது உண்மையான நண்பர்களுடன் சேர்ந்து அவர்கள் பக்கத்தில் நின்று கொண்டு அநேக யுத்தங்களைப் புரிந்தீர்கள். அவ்விதம் செய்ததையும், உங்களது உண்மையான நண்பர்களையும் நீங்கள் ஒருபொழுதும் மறக்க மாட்டீர்கள். நீங்கள் உற்சாகத்துடன் சகித்துக் கொண்டிருந்த கஷ்டங்கள்கூட ஜயமடைந்த பின் இன்பமாக உங்கள் ஞாபகத்தில் பதிந்திருக்கும். நீங்கள் கற்றுக் கொண்டதை யெல்லாம் உங்களுக்குப் பின் ராணுவத்திற்கு வரப்போகும் வாலிபர்களுக்குப் போதியுங்கள். உங்கள் குதிரைகளையும், யுத்தாயுதங்களையும் தயாராக வைத்துக் கொள்ளுங்கள் உங்கள் தேகத்தை யாதொரு பிணியுமின்றி பலமுள்ளதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நமது அகண்ட பிரிடிஷ்ராஜ்யத்தில் எப்பொழுதாவது யுத்தத்திற்குப் போகவேண்டியிருக்கும் சமயத்தில் தயாராயிருக்க மேற்சொல்லியவைகளைச் செய்துவந்தால் உதவும்.''

நிற்க, இங்க்லாந்தில் இவர் சிறிதுகால மிருந்தபின் இந்தியச் சேனைக்குத் தலைவராக நியமிக்கப்படவே உடனே இந்தியாவுக்கு வந்தார். 7 வருஷகாலம் இவ்வலுவலிலிருந்தார். அநேக சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். சோல்ஜர்களைப் புதிய மாதிரியில் பழக்கிவந்தார். பலபடைகளை ஒழுங்காக அமைத்து செய்யவேண்டிய சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். இவர் இந்தியாவைவிட்டு அகலும்பொழுது இவருடைய சேனை யுத்தத்திற்குப்போக சமயம் நேரும்பக்ஷத்தில் அதற்குத் தயாராயிருந்தார்கள். முன்னைவிட இந்தியச்சேனை அதிக பலப்பட்டிருந்தது. இவ்விதமிருக்கும்படி செய்த மகாபுருஷர் லார்ட் கிட்சனர்தான்.

பின்பு லார்ட் கிட்சனர் ஆஸ்த்ரேலியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டார். இங்கு சேனையைப் பார்வையிட்டார், 80,000 பேர் கொண்ட ஒரு புதிய படையைச்சேர்த்து யுத்தபயிற்சியுண்டாகும்படி பழக்கி வைத்தார். பின்பு நியுஸீலண்ட், கானடா முதலிய விடங்களில் பிரயாணம் செய்தபின் ஈஜிப்டுக்கு 1911ம் வருஷம் சென்றார்.

அத்தேசத்தைச் சீர்திருத்துவதில் அதிக கவனம் செலுத்தினார். அத்தேசத்தார்சந்துஷ்டியாகவும் சுகவாழ்வுள்ளவர்களாகவுமிருக்கத் தக்கவைகளை யெல்லாம் செவ்வனே யோசித்து செய்தார். வனாந்தரமாயுள்ள நிலத்துக்கு நீர் பாயும்படி ஏற்பாடு செய்து அங்கு வந்து குடி

யேறும் ஒவ்வொருவருக்கும் 5 எக்ரா பூஸ்திதியை யளித்தார். அவ்வூர் ஜனங்கள் லார்ட் கிட்சனர் ஈஜிப்டுக்காக உழைத்து வந்ததைக் குறித்து மிகமகிழ்ந்து, இவரை வாழ்த்தி வந்தார்கள்.

இப்பொழுது நடக்கும் யுத்தம் ஆரம்பமானபொழுது லார்ட் கிட்சனர் லண்டன் மாநகரத்தில் இன்னும் ஈஜிப்டிலுள்ள ஜனங்களின் சௌகரியத்தை விருத்திபண்ண கவர்ன்மெண்டாருடன் யோசனை செய்துகொண்டிருந்தார். அவ்விதம் செய்ய பல யோசனைகளை அவர்களுடன் கலந்து தெரிந்துகொண்ட பின் ஈஜிப்டுக்குத் திரும்பிப்போக எண்ணினர். ஆனல் கவர்ன்மெண்டார் யுத்தத்திற்கு காரியதரிசியாக யிருக்கவேண்டுமென்று இவரைக் கேட்டார்கள். இவரும் அவ்விதமிருந்து தம்மாலியன்றதைச் செய்வதாக ஒத்துக்கொண்டார்.

இவர் பற்பல விடங்களிலிருந்தமையால் ஜனங்களுடைய நடை, உடைபாவனைகளும், அந்தந்த ஊர்களின் படம், துருப்புகள்செல்லும் மார்க்கம், முதலியவைகள் இவருக்குநன்ருகத்தெரியும். இவரும்சாமானிய மனிதரல்ல. சிறந்தபுத்திமான். சேனைகளைச் சேர்த்து யுத்தத்திற்கு அனுப்பமுயன்ருர். பலர் சந்தோஷத்துடன் சேர்ந்தார்கள்.

இந்தியாவிலிருந்தும் உதவிசென்றபொழுது லார்ட் கிட்சனர் அவ்வுதவியையும் பெற்றுக்கொண்டார். தமது அநுபோகத்தாலும் புத்தி நுட்பத்தாலும் அநியாயமாய் யுத்தம் செய்யும் ஜர்மனியர்களுடைய கொட்டத்தை அடக்கமுயன்ருர். ஜர்மனியர்களுக்கும் லார்ட் கிட்சனர் என்ருல் மனதில் திகிலுண்டாம்.

அவ்வித அபார சக்தியுள்ள கனவான் திடீரென்று இறந்து போகவே ஜனங்கள் துக்கப்பட்டதிற்கு அளவேயில்லை. அவருடைய உறுதிச் சொல் "சன்னத்தமாயிரு" என்பதே.

பக்திமார்க்க அனுபவம்.

இருதயத்தில் ஆராதிப்பதே ஆனந்தம். இதைப்பொருந்தியவர்களே ஆநந்த முடையவர்கள். நம்மைமக்கைநெகிழவிடும் இவ்வுலகத்தில் நாம் ஒன்றே உண்மை. நம் இருப்பிடமாகிய இருதயமே நமக்கனுகூலமாய் யேற்படுத்தப்பட்டது. அதுவே உண்மை. மற்றப் பொருள்கள் பொய். நம்பிராண சக்தியை தெய்வீக முள்ள தாய் பரிசுத்தப்படுத்தி வாழவேண்டும். இதில் அச்சமில்லாமல் தைரியமாய் நிற்கலாம். நம்முன் சித்த சலனங்கள் ஆயிரக்கணக்காய் வந்து தாக்கும். அவைகளை நாம் லட்சியம் செய்யவே கூடாது. நாம் மேலும் மேலும்

அழுத்தமாய் அந்நிலையில் நிற்கவேண்டும். நாம் அந்நிலையிலிருந்து கொஞ்சமும் பின்வாங்கி வருதல் கூடாது. நமதன்பும் பக்தியுமே அங்கு நமக்கு ஆதரவாய் பிடித்துக்கொள்ளத் தகுந்தன. நாம் அன்புடையராயும் பக்தி வயத்தராயும் நிற்றல் எவ்வளவு பெரிய விஷயம். உண்மையில் அன்பும் பக்தியும் நாம் நினைக்கக் கூடியதற்கும் எற்பட்ட பெரிய விஷயங்கள் என்பதை நாம் மறக்கவே கூடாது. அன்பு நிறைந்த பக்தி ஒன்று மாத்திரமே ஒருவரை எப்பொழுதும் சந்தோஷமாய் இருக்கச் செய்வது.

உண்மையான் பக்தியே ஆச்சரியமான பெரிய வல்லபத்தைத் தருகிறது. ஓர் மானத பூசாரி அன்பு நிறைந்துள்ள பக்தியால் எவ்வித சடப்பொருளிலுங்கூட தெய்விகத்தை உண்டு பண்ண முடியும். அவ்வித பக்தி உயிர் வளர்க்கும் வலிமையுடையதாயிருக்கிறது. மானதபூஜையில் ஒப்பில்லாத கடவுளைக் குறித்து பக்தி செலுத்துவதே நாம் ஆனந்த முடைய வராவதற்கு யேது. நம்பிக்கை, அன்பு, பக்தி இவைகளின் வல்லபத்தினுலேயே இந்தக் குறிப்பை அல்லது நம் இருதயத்தில் ஆராதிக்கத்தக்க அந்த உவமையில்லாத பொருளைநாம் இலகுவாய்ப் பெறலாம். தர்க்க விசாரணையால் அது நிலைப்பதல்ல. நாம் அப்படிச் செய்யின் நம்மை அது இலகுவாய் நழுகுதல் அடையும்.

அன்புததும்பிய பக்தியே கடவுளின் காட்சியை நமக்குத் தருவது "ஊன்காறும் உயிர் வாழ்க்கை, ஒறுத்து அன்று, வெறுத்திடவே" என்றபடி பல திறமாய் தேகத்தை வருத்திக்கொள்வதாலும், தெளிந்துள்ள மானத சக்தியாலும், யோக அப்பியாசங்களினலுங்கூட அவரை அடையலாம் என்பது முடியாததாம். உண்மையுள்ள பரிசுத்தமான அன்பினுலும், நிட்காமியத்தாலும் (விருப்பமற்ற செய்கைகளினுலும்) கடவுளைக்குறித்த அன்பினுலு மாத்திரமே அப்பொருளைப் பெறலாம். கடவுளோ பராதீன மற்றவர். அவர் எந்த விதத்தாலும் கட்டுப்படமாட்டார். இருந்தாலும் "என்பக்தர்கட்கு நான் கட்டுப்படுகிறேன். அவர்கட்கு நான் ஒரு பக்தனுய் இருப்பதிலேயே என் பிரியம்" என்று அவர் கூறுகிறுர். கடவுள் அன்புருவாயிருக்கிறுர். அன்பு தானே கடவுளுருவாகிறது. இவ்விஷயத்தை அனுபவித்து அறிவோமென்றுல் அது அதிக கஷ்டமாய்த் தோன்றுகிறது. ஆனல் வஞ்சக மில்லாத பரிசுத்த இருதயத்தில் அனுபவத்தால் அறியலாம். சொந்த பிரயோசனத்தை நினைக்கிற அற்ப ஆசையும் நம்மிடம் இருக்கக்கூடாது. அது எவ்வளவு காலம் நம்மிடமிருப்பினும் அவ்வளவு காலமும் நாமதனை அடையலாமென்று எதிர்பார்க்க முடியாது. அது தெய்விகமும் தலைமையுமுடையது.

இவ்வித அன்பு எழும்போதே பிரபஞ்சபந்தத்திலிருந்து விடுபடலாம். இவ்வுலக பந்தத்திலிருந்து விடுபடுவது கஷ்டமாயிருக்கிறது; அதற்காக நாம் நமது நம்பிக்கையை விடாது முன்னிலும் பலமாய் ஊன்றி நிற்கவேண்டும். நம் உள்ளக் குறிப்பிற்காக இப்பிரபஞ்சத்தை விட்டு விலகுவது நமக்கு எவ்வளவு கஷ்டமாயிருந்தாலும் நாம் மேலும் மேலும் அனுபவித்தறியத் தக்கது அது ஒன்று தான். இந்த அனுபவத்தைக் கண்டறியாத உள்ளம் ஓர் பாலை நிலம் போலவே பிரயோசன மற்றதாம். இது நம்முடைய ஆத்மா. இவ்வுலகத்தில் இவ்வொன்று மாத்திரமே நமக்கு உண்மையாயிருப்பது. தெளிந்த உண்மை பக்தியுடையார்க்கு இது கொஞ்சமும் கடினமல்ல. ஏனெனில் அப்படியான ஹிருதயம் அன்பே உருவமாகிறது. அது சுபாவ பக்தி விசேஷத்தால் தானே நம் உள்ளக் குறிப்பாகிய கடவுளிடம் பெருகியோடுகிறது.

நாம் அவரிடம் உறுதியான எண்ணம் வைக்கவேண்டும். அதன் பின் நம் சித்த சலனங்களிலிருந்து உண்மையில் விடுபடலாம். பல தீங்குகளிலிருந்தும் நம்மைக் காப்பாற்றி நம்மைச் சந்தோஷிப்பிக்கவே அவர் நினைக்கிறார். ஆதலின் நாம் எப்பொழுதும் நம் நோக்கங்களை அவர் மேலேயே வைக்கவேண்டும். கபடற்ற குழந்தைகளைப் போல் நாம் அவரை ஸ்தோத்தரிப்போம். நமக்கு வேறு எவ்வித லட்சியமும் வேண்டாம். நாம் தைரியக் குறைவாயாவது அன்பில் குறைவாயாவது எப்பொழுதும் இருக்கக்கூடாது. எப்போதும் நாம் சந்தோஷமாயிருப்போம். பின் அவர் கிருபையின் வழியே சாந்தியும் ஆனந்தமும் நம்மைக் களிப்பாறச்செய்யும்.

கமலத்தன்னை.

காற்றோட்டம்—VENTILATION

போன பாடத்தில் வாயு உஷ்ணமாகும்போது சூடுண்ட வாயு மேலே கிளம்புகிறதென்றும், சுற்றுப் புறங்களிலிருந்து குளிர்ந்த வாயு அவ்விடத்துக்கு வருகின்றதென்றும், உஷ்ணமாகும் காரணம் பற்றி வாயு இவ்விதமாய் இடம் பெயருகிறதென்றும் சொன்னோமல்லவா? நமது வீடுகளிலும் அறைகளிலும் வாயு ஸதா இடம்மாறிக் கொண்டேயிருக்கின்றது.

சமையல் அறையில் அடுப்பு எரியும்போது அடுப்பின் மேலே உள்ள காற்று உஷ்ணமாவதினால் கூரையை நோக்கி மேலே புறப்படுகின்றது. உடனே பக்கத்தில் உள்ள குளிர்ந்த காற்று அடுப்பின் பக்கத்தில் வந்து சேருகிறது. அடுப்புக்கு மேலே புகை போக்கியில்லா

விட்டால், உஷ்ணமான காற்று வெளியேபோக வழியில்லாமல், மறுபடி உள்ளேயே சூழ்ந்துகொள்ளுகிறது. அதனால் அறை முழுவதும் புகை நிரம்பி, நமக்கு அதிக தொந்தரவு ஏற்படுகிறது. சில நாளில் சுவர்கள் எல்லாம் புகை பிடித்துக் கருத்துப்போகும். சமையல் செய்யும் இடத்துக்கு மேலே ஒரு புகை போக்கி இருக்கும் பக்ஷத்தில் புகையுடன் உஷ்ணமான காற்று வெளி யேறியவுடன், தாராளமாய் சுத்தமான குளிர்ந்த காற்று உள்ளே நுழையும். சமையல் அறையும் புகை நிரம்பிக் கெட்டுப்போகாமல் சுத்தமாய் இருக்கும்.

தூங்கும் அறையிலும் அவ்விதமே. நாம் சுவாசிக்கும்போது வெளியே விடும் காற்று அறையில் உள்ள வாயுவைவிட சாதாரணமாய் உஷ்ணமாகவேயிருக்கின்றது. ஆகையால் அக்காற்று மூச்சு விட்டவுடன் மேலே போகவே பிரயத்தனப்படுகின்றது. அந்த உஷ்ண வாயு வெளியே போவதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்திராவிட்டால், அது மறுபடியும் அறையிலேயே சூழ்ந்துகொள்ளும். அவ்வறையில் தூங்குவோர் மறுபடியும் பல தடவை அக்காற்றையே உட்கொண்டு இரவெல்லாம் கழிக்க வேண்டிவரும்.

நாம் மூச்சுவிடும்போது வெளியே அனுப்பும் காற்று சுத்தமான காற்று அல்லவென்றும், கரியமில வாயு கலந்திருப்பதனால் அதை உட்கொள்வது தேகத்துக்குக் கெடுதி யென்றும் சாஸ்திர பண்டிதர்கள் பல முறை வற்புறுத்திக் கூறுகின்றனர். ஆகையால் நாம் தூங்கும் அறைகளில் விஷக்காற்று வெளியே போவதற்காக, கூரைக்குப் பக்கத்தில் சிறு ஜன்னல்கள் இருக்கவேண்டும். சுத்தமான காற்றுத் தடையின்றி உள்ளே நுழைவதற்கு அறையின் பக்கங்களில் தக்க ஜன்னல்கள் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாய் ஜன்னல்கள் அமைத்திருப்பின், கரியமிலவாயு கலந்த உஷ்ணமான காற்று மேல் ஜன்னல்களின் வழியாய் வெளி யேறியவுடன், பக்கங்களிலிருந்து வரும் சுத்தமான காற்று அறையை நிரப்பிக்கொள்ளும்.

சில வீடுகளில் ஜன்னல்கள் இருந்தும், அவற்றை நன்றாய்ச் சாத்திவிட்டு, இரவில் குழந்தைகளுடன் பெரியோர்களும் ஒரே அறையில் தூங்குகிறார்கள். அதனால் அவ்வறையில் உள்ள வாயு முற்றிலும் கெட்டுப்போகிறது. காலையில் தூங்கி யெழுந்திருக்கும்போது அவர்கள் சுறு சுறுப்பாய் இருக்கவேமாட்டார்கள். தூக்கமும் அவர்களுக்கு தேக சௌக்கியத்தைக் கொடுப்பதில்லை.

நமது அறையில் நாம் இரண்டு மூன்று மணி நேரம் கதவுகளையும் ஜன்னல்களையும் நன்றாய்ச் சாத்திக்கொண்டு தூங்கிய பின்னர்

எழுந்திருந்து கதவைச் சற்று தூரம் (நான்கு விரல் அகலம்) திறந்து கொண்டு, ஒரு மெழுகு வர்த்தியைக் கொளுத்தி கதவின் மேல் புறத்தில் பிடித்துக்கொண்டால் உஷ்ணமான காற்று வெளியே போவதினுல் மெழுகு வர்த்தியின் ஜுவாலையையும் வெளியே தள்ளிக்கொண்டு போவதைப் பார்க்கலாம். அதே தீபத்தைக் கதவின் கீழே பிடித்தால், குளிர்ந்த காற்று வெளியேயிருந்து உள்ளே வரும்போது ஜுவாலையை உட்புறம் தள்ளிக்கொண்டுவரும். இப்பரிசைஷயால் தூங்கும் அறைகளில் வாயு எப்பொழுதும் இடம்விட்டு இடம் மாறுவதற்குப் பிரயத்தனம் செய்கின்றதென்பது தெளிவாய்த் தெரிகின்றதல்லவா?

இவ்வாறு, வெளிப்புறப்படும் உஷ்ணமான விஷக்காற்றை அப்புறப்படுத்தவும், சுத்தமான நல்லகாற்றை உள்ளே விடவும், ஏற்பாடு செய்வதற்குத்தான் Ventilation (வெண்டிலேஷன்) என்பர் ஆங்கிலேயர். நாம் இதைத் காற்றேட்டம் என்று சொல்லுவோம்.

காற்றேட்டம் குறைவாய் இருக்கும் வீடுகளிலும் குடியிருப்பவர்களுக்குப் பலவிதமான நோய்கள் வருகின்றன. கல்கத்தாவில் பிளாக் ஹோல் (Black Hole) என்னும் ஒரு சிறு அறையில் பல ஜனங்கள் இரவு முழுவதும் அடைபட்டிருந்தபடியால் விடிவதற்குள் பலர் இறந்து போனதாகக் கதை சொல்வதுண்டு.

நமது இரத்தத்தைச் சுத்திசெய்து தேகத்தை சௌக்கியமாய் வைத்துக்கொள்ள எவ்வளவு நல்லகாற்று வேண்டுமோ அவ்வளவு நல்லகாற்று, நாம் குடியிருக்குமிடத்தில் இல்லாவிட்டால் நமது சுவாசாசயம் கெட்டுப்போகிறது. புகை நிரம்பிய காற்றையும், தூசி நிரம்பிய காற்றையும் உட்கொண்டால் சுவசாசயத்தின் சிறு துவாரங்கள் அடைபடுகின்றன. ஆகையால் (Consumption) க்ஷயம் முதலிய தீராவியாதிகளுக்கு உள்ளாகிறோம் என்று சாஸ்திரபண்டிதர் கூறுகின்றனர். க்ஷயம் என்கிற கெட்ட வியாதி 20,30, வருஷங்களுக்கு முன் இருந்ததைவிட இப்பொழுது இந்தியாவில் அதிகமாய் இருக்கின்றதென்பதை வைத்திய சிரோன்மணிகள் ஒப்பு கொள்ளுகின்றனர். வங்காள தேசத்தில் ஸ்திரீகள் முன்னிலும் வெகு அதிகமாய் இவ்வியாதியால் கஷ்டப்படுகிறார்களாம். இதற்குக் காரணம், வேண்டிய அளவு நல்ல காற்றை உட்கொள்ளாத தோஷமே ஒழிய வேறில்லை. ஆகையால் நமது வீடுகளிலும் அறைகளிலும் காற்றேட்டம் சீராய் இருக்கும்படி தக்க வழிதேடிக் கொள்ளவேண்டும்.

பணம் ஏராளமாய்ச் செலவுசெய்து சாஸ்திரப்படி தக்க ஜன்னல்கள் அமைத்துப் பெரிய வீடுகளை நாம் கட்ட முடியாவிடினும்,

நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் குடிசையிலும் கூட விஷக்காற்று வெளியே போகவும், நல்லகாற்று உள்ளேவரவும் தக்க ஏற்பாடுசெய்து கொள்ள லாம். நல்லகாற்று என்றால் 'நாம் சுவாஸம் விடுவதற்குத் தகுதியான காற்று' என்பதை நாம் மறந்துபோகக் கூடாது. அறைகளுக்கு ஓடி வரும் காற்று, தாழ்வாரம், கூடம், திண்ணை, இவ்விடங்களிலிருந்து வருவதால் நமது வீடுகளின் எல்லாப பாகங்களும், சுற்றுப் புறங் களும் சுத்தமாய் இருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக நமது அறை யின் ஜன்னல் வீதிப்புறம் இருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அந்த வீட்டின் திண்ணையின் கீழே எப்பொழுதும் ஜலதாரைகளி லிருந்துவரும் அழுக்கு ஜலம் தேங்கி நாறிக் கொண்டிருப்பதனால், அவ்விடத்திலிருந்து நமது அறையில் நுழையும் காற்றும் கெட்ட காற்றாய் இருக்குமல்லவா? இத்தனை கெட்ட காற்றை சுவாசிப்பதை விட ஜன்னலை மூடிவிடுவதே உத்தமம். அல்லது நமது தாழ்வாரத் தில் எருமைகளையும் மாடுகளையும் கட்டிக் கொண்டிருந்தால், அவை இரவெல்லாம் சாணிபோட்டு, நீர் பெய்வதினால் அத்தாழ்வாரத்தி லிருந்துவரும் காற்றும் கெட்ட காற்றாகவேதான் இருக்கும். இவை யன்றிக் காற்றோட்டத்தினால் நமக்கு தேக சௌக்கியம் உண்டாக வேண்டுமானால் நமது வீடுகளும், வீட்டின் புறங்களும், வீதிகளும் சுத்தமாய் இருக்கவேண்டும்.

நமது வீடுகளிலும் அறைகளிலும் வாயுசுத்தமாய் இருக்கின் றதா வென்று அறிந்து கொள்வதற்கு அவ்விடங்களில் கொஞ்ச மேனும் துர்வாசனை இல்லாமல் இருக்கின்றதா என்று பரிசைக்ஷ செய்யவேண்டும் - என்கின்றார் ஒரு சாஸ்திர பண்டிதர். நாற்றம் வீடு களில் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அதிகமாய் இருக்கின்றதோ அவ்வள வுக் கவ்வளவு அந்த வீட்டில் காற்று அசுத்தமாய் இருக்கின்ற தென்று தீர்மானிக்கவேண்டும். நாற்றத்தை கொஞ்சம் நுகர்ந்த வுடன் வீட்டுக்கதவுகளையும் ஜன்னல்களையும் நன்றாய்த் திறந்துவிட்டு வெளிச்சமும் காற்றும் ஏராளமாய் அறையில் புகும்படி செய்யவேண் டும். சூரியவெளிச்சம் பட்டமாத்திரத்திலேயே வியாதிகளை உண் டாக்கும் பல கிருமிகள் இறந்து விடுகின்றன.

ஆர். கே. சுவாமி பி.ஏ. எல். டி.,

மாதவி-அல்லது உயர்குணமாது.

நெய்தல் நிலச் செழிப்பும் தன்னிடமுள்ள உப்பங்கழி வழியாய் பல நில வளப்பங்களைத் தருவிக்கும் பெருமையும் லங்கா நகருக்கு ஏற்றுமதி செய்து செல்வம் திரட்டுவதுமான வேதாரண்யம் என்னும்

ஊரில் பல நாள்கள் முன்னர் குலதுங்கன்என்னும் ஓர் அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவன் குடிகள் ஒழுக்கமும் உயர்குணமுமுள்ளவர்கள்.

வேதாரண்யத்தை அடுத்து பல காடுகளிருந்தன. அதில் மிருக வகைகளும் பட்சி பேதங்களும் நிறைந்திருந்தன. ஆதலால் அவ்வூர் வாசிகளன்றி பிறநாட்டினரும் அங்கு வந்தால் காட்டைக்காண விரும்புவார்கள். அதனைக் காணச் செல்வோர் மிருகங்களால் தொந்திரவடையாமலும் பட்சிகள் முதலியவைகட்கும் மனிதர்களால் துன்பமில்லாதபடிக்கும் சனங்கள் அங்கு சென்று உன்மத்தமாய் கண்டு களித்து வரும்படி பல யேற்பாடுகள் அரசன் செய்திருந்தான்.

அரசன் தன் பரிபாலனத்திற்குட்பட்டவர்களிடம் கருணையும், கடவுளிடத்து பக்தியும், துறவிகளிடத்து அன்பும்கொண்டவன். அவனுக்கு இளமைப் பருவத்துப் பிறந்த சந்திராம்பாள் என்ற பெண்ணும், மத்திமவயதில் தோன்றிய சுசீலன் என்ற ஓர் குமாரனுமிருந்தார்கள். சுசீலன் பிறந்த சில வருடங்களில் சுந்திராம்பாள் பருவமடைந்தமையால் இராமேஸ்வரத்தை ஆண்டு வந்த செல்வராயனின் வாழ்க்கைத் துணைவியாயனுப்பப்பட்டாள்.

சுசீலனுக்கு பதினாறு பிராயம் நடந்ததும் அவன் தாய் தந்தையர் உலக போகத்தை தன் புத்திரனுக்காக விட்டுச் செல்பவர்போல் பரலோக சுகத்தைக் கைக்கொள்ளச் சென்றனர்.

அரசு சுசீலன் தலைமைக்குட்பட்டது. இவனும் தன் தந்தையினும் மிக்கானாய் குடிகள் பலருங்கொண்டாட நல்லரசு நடத்திவந்தான். அவன் தன் குடிகள் திருப்தியடையக்கூடிய விஷயங்களை முன் யோசனையாய் ஆலோசித்துச் செய்வான். ஆதலின் குடிகளும் தங்கள் பால்ய அரசனை மிக்க விசுவாசித்து வந்தார்கள்.

சுசீலன் தன்னோய்வு நேரங்களில் காடுகளிலும் நந்தவனங்களிலும் பட்சி மிருகங்களின் இயற்கைகளைக் கண்டு களிப்பதிலும் பூஞ்செடிகளின் சுபாவங்களைப் பார்ப்பதிலும் இதர பிராணிகளின் சந்தோஷத்தைக் கண்டு தான் ஆனந்தமடைவதிலும், மனவாறுதலாய் கடத்திவந்தான்.

நம்பாலிய அரசனுக்கு இருபத்தொரு வயது கடந்ததும் குடிகள் ஓர் நாள் ஊர்பொது மண்டபத்தில் கூடிப்பேசியபின் பல தனிகர்கள் ஒன்று சேர்ந்து காணவந்தனர்கள்.

அரசன் குடிகளின் வருகையை யறிந்து நன்கு உபசரித்து அவரவர்க்கேற்ற தானத்திலிருத்தி "ஐயன்மீர் நீங்கள் யேதோ காரணம் பற்றி எமக்கு முன்னறிவிப்பின்றி இங்கு கூடினீர்கள். உங்கள் கருத்தை வெளியிடின் நான் அதன்படி நடக்க முயலுவேன்" என்றான்.

குடிகள் "எங்கள் அரசசெல்வமே! தங்கள் தந்தை காலத்திலும் நாங்கள் உயர்வும் பெருமையும் அடைய பல ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறீர்கள். எங்கள் சுகத்தில் உங்கள் கருத்துசென்று கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் எங்களை நடத்தும் கருணைக்கு நாங்கள் உங்கள் க்ஷேமத்தைக்கோரி விசுவாசிப்பதன்றி நாங்கள் செய்யத் தகுவது என்ன இருக்கிறது? நாங்கள் தங்களைப் பிரார்த்திப்பது தங்கள் இளமைப் பிராயத்தை இல்லற தர்மத்தில் செலவழித்து எங்கள் அரசபாரம் ப்ரியமும் தங்கள் உயர்குலமும் நீடுழிவாழும்படி கருத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தங்களைப் பிரார்த்திப்பதே எங்கள் வேண்டுகோளாய் இங்கு வந்தோம்" என்றார்கள்.

அரசன் அவர்கட்கு உடனே பதிலளியாது சில நிமிஷங்கள் மவுனமாய்த்தலை கவிந்து, பின் சபையைப் பார்த்து, "ஐயன்மீர்—அரசாங்க முறைக்கும் இல்லற இயல்பிற்கும் ஒவ்வ நீங்கள் கூறுகிறபடி நானோர் பெண்ணை வதுவை செய்து கொள்ளவேண்டிய தவசியமே. ஆயினும், உயர்குலமும் நல்லழகும் பெண்கட்குப்போதியதாய்க்கருதும் இவ்வுலகயியல்பிற்கு உயர்குணமும் நல்ல நடையும் வேண்டுமெனக்கருதும் என் இயற்கைமாருகத் தோன்றுகிறது. அதனைப்பற்றி என்னுள்ளத் தோற்றத்தை உங்கட்குச் சொல்லுவேன்.

அநித்தியமான இவ்வுலக வாழ்க்கையில் எம் வாழ்நாள் மிகு சொற்பம். அதில் நானனுபவிக்கயிருக்கும் அற்ப இன்பமும் துன்பமாய் முடியின் எனக்கும் இந்நாட்டிற்கும் என் பெரியோர் கியாதிக்கும் ஓர் இழுக்காய் முடியலாம். அன்றியும் மனமாற தான் விரும்பாத ஓர் பெண்ணை தன் பெருமைக்காகவும் பிறர் விருப்பத்திற்காகவும் கலியாணம் செய்து கொள்வதிலும் கொடுமையான துன்பம் வேறில்லை. ஆதலின் இவ்விஷயத்தில் என் சமாதானம் யேற்படாது போவதிலும் வதுவையின்றியே காலம் செல்வது எனக்கு சந்தோஷத்தைத் தருவதாகும். நீங்களும் என்னை வற்புறுத்தாதிருக்க வேண்டுகிறேன்" என்றான்.

அரசன் உள்ளக்கருத்தை யூகித்துணர்ந்த அங்குகூடியிருந்த குடிகளில் அறிவின் முதியோரொருவர், எழுந்து "எங்களரசே உங்கள் கருத்திற்கு நாங்கள் மாறுபடோம். தாங்கள் கருதும் பெண் எக்குலத்தினளாயினும் ஏழமையுடையவளாயினும் அவளை எங்கள் நாட்டுப் பேரரசியாக ஒப்புக்கொள்வோம். அதற்காக எங்களிடம் சந்தேகம் கொள்ளவேண்டாம். நீங்கள் குறிப்பிடின் நாங்கள் பேசிமுடிக்கிறோம்" என்றார். மற்றவரும் ஆம் என்ற தொனியுடன் எழுந்து நின்றனர்.

அரசன் குடிகளின் பக்தியையும் உள்ள கிளர்ச்சியையும் கண்டு மனமுருகி "ஐயன்மீர், நீங்கள் கொண்டிருக்கும் அன்பிற்கு அளவு எல்லையற்றதாய் காண்கிறேன். நானும் உங்கட்கு நடந்துகொள்ள வேண்டிய நல்லறிவை கடவுள் எனக்குத் தருவாரென்று நம்புகிறேன். இதுநிற்க, உங்கள் உள்ளம் ஒருமைப்பட்டு என்றும் மாறுதலடையா திருக்கும் நம்பிக்கையுங்கட்கிருக்குமானால் இப்போதே நான் உங்களுடன் வந்து அப்பெண்ணை உங்கட்குக் காட்டுவேன்" என்றான். குடிகளும சந்தோஷமாய் ஒப்புக் கொண்டார்கள். அரசனும் குடிகளில் பிரமுகர்களும் தங்கள் தங்கள் ஊர்திகளில் செல்லும் அழகை பலரும் கூடி இருபாலாரும் நின்று பார்த்த வண்ணமா யிருந்தார்கள். காட்டையடுத்து சென்றுகொண்டிருக்கும் அங்கு ஓர் தடாகத்தில் நீர்மொண்டு நீர்குடம் தலையில் நிறுத்தியவண்ணமாய் மாதவியென்ற ஓர் ஏழைக் குடியானவன் பெண்ணும் அரசனூர்தி தன் குடிசைக்கு முன்போய்க்கொண்டிருந்ததால் தானும் காண்பாரில் ஒருத்தியாய் நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். ஆனால் அரசன் சடுதியில் தன் வாகனத்தை அவ்விடத்தே நிறுத்தி இறங்குவதையும் அவனிறங்குவதைக் கண்டகுடிகளும் இறங்குவதைப் பார்த்து மாதவிதான் கூட்டமத்தியில் மெதுவாய்ப்புகுந்து சென்று தன் குடிசையில் நீர்குடம் இறக்கி கதவின் மறைவில் நின்று பார்த்திருந்தாள்.

அரசன் அக்குடிசையிலேயே புகுவதைக்கண்ட மாதவி கொல்லையில் பயிர் வேலை செய்துகொண்டிருந்த தன் தந்தையிடம் போய் அறிவிக்க, அவனும் பரபரப்பாய் ஓடி வந்து, அரசரும் குடிகளும் தன் குடிசையிலும் புறத்தும் நிறைந்திருப்பதைக் கண்டு, அரசன் காலில் விழுந்து எழுந்து, ஐயனே! யென்று நாத்தழுதழுப்ப இவ்வேழைக் குடிசைக்கு தாங்களும் பிரபுக்களும் வருவதற்கு என்ன பாக்கியம் செய்திருந்தேன் என்றான்.

அரசன் மலர்ந்த முகத்துடன் அவனைப் பலவிதமாய் வேண்டி உட்காரச் செய்து "மாதவரே! உம்மை வேண்டி ஓர் காரியமாய் வந்தேன். அதைப்பற்றி உமக்கு பரிந்து பேசி எனக்கு அக்காரியத்தை முடிக்கும்படியே இப்பிரபுக்களும் என்னோடு வந்தார்கள்" என்றான்.

மாதவன் ஒன்றும் அறியாதவனாய் மயங்கி "அரச பாக்கியமே! யாரும் உபயோகமாய் மதியாத இவ்வேழையைக்கொண்டு ராஜாங்கத்திற்கே ஓர் காரியமாவதானால் அதுவே என் பாக்கியம். என் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றும் அரசாகிய தங்கட்குரியதுதானே. தாங்கள் இடும் உத்திரவை மாத்திரமே யெதிர் பார்க்கிறேன்" என்றான்.

அரசன் மாதவனைக் கருணையோடு பார்த்து "மாதவரே! இவ்வரசை நான் நடத்துவதற்கு ஓர் அரசி தேவையல்லவா? அக்காரியத்தை உமது புதல்வியைக்கொண்டு பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்பதை உம்மைக் கேட்டு முடிவுசெய்தற்காகவே நானும் இங்கு வந்தது. அதனை இங்கு வந்திருக்கும் பிரபுக்களுடன் கலந்து நீர் முடிவு செய்ய வேண்டுகிறேன்" என்றான்.

மாதவன் அரசன் காலில் விழுந்து எழுந்து நடுங்கி நின்று "ஐயனே! நான் காதில் கேட்டது உண்மையாகுமா? சிறுவயது முதல் தாயையிழந்து ஆதரிப்பாரின்றி யிருக்கும் எனக்கு உபசரித்து என் பசுக்களை மேய்த்து இக்காட்டில் போது போக்கிவரும் என் சிறுமிக்கும் எனக்கும் இவ்வார்த்தை தகுமா? எங்களை நீங்கள் சோதிக்க எண்ணினால் நாங்கள் உங்கள் அடிமைகள் என் செயற்பாலது" என்று கண்ணீர் ததும்ப நின்றான்.

உலகத்தில் தன்னொத்த அரச குமாரிகளிருக்க உத்தரவுப்படி காத்திருக்கும் பிரபு புத்திரிகளிருக்க அரசன் கருத்தைக் கண்டு குடிகள் வியந்திருந்தாரெனினும் தங்கள் அரசன் உயர்குணமுடையனென்று நன்றாயறிந்திருந்த உத்தம குடிகளாதலின் தங்கள் எண்ணங்களை யெல்லாம் அப்புறப்படுத்தி மாதவனை "நோக்கி மாதவரே! ஆம்? நம்மரசர் கருத்திற்கு நீர் பாக்கியம் செய்தது போல் எங்கட்கில்லையானாலும் நீர் அரசர் விருப்பத்தையும் எங்கள் கருத்தையும் முடித்தே வைக்கவேண்டும்" என்றார்கள்.

இதுவரை சந்தேகத்தில் போராடித் தத்தளித்த மாதவன் அரசன் வார்த்தைகள் உண்மையென்பதை யறிந்து—சபையோரை நோக்கி "அரசே ஐயன்மீர்! தங்கள் கருத்தை நானொன்றும் மறுக்கவல்லவனல்லேன். உங்கள் மனம்போல் ஆகுக. ஆயினும் என் குழந்தை மாடு மேய்த்துத் திரிந்து எனக்குண்டி சமைக்க மாத்திரமே அறிந்திருக்கிறாள். அப்பெருங் காரியங்களை அவள் தலையில் சுமத்துவதால் தவறுவரின் அவளை மன்னித்துக் காக்கும்படி வேண்டுகிறேன்" என்று கண்ணீர் ததும்பப்பேசி, சபையில் வணங்கி ஓர் புறம் அமர்ந்திருந்தான்.

பின்பு அரசன் மாதவியிருந்த கதவின் பக்கம் நோக்கி 'மாதவி! உன் கருத்து எங்கள் கருத்திற்கிசைவதாமா?' என்றான். இதுவரையும் கதவின் புறம்பே நின்று நடந்தனவெல்லாம் கேட்டு தனக்கு நிகழப் போவனவெல்லாம் இன்பமென எள்ளளவும் நினையாது தன்னிலைமைக்கு மேற்போதல் துன்பமேயென கண்ணீர் ததும்பி நின்ற

மாதவி அரசன் விளித்தமையால் திடுக்கிட்டுத் தெளிந்து கண்களை பரபரப்பாய்த் துடைத்து வெளியேவந்து அரசனையும் சபையோரையும் தந்தையையும் "வணங்கி எங்கள் தெய்வமே! தாங்கள் விரும்ப' தந்தையாரிணங்க, ஊரார் சம்மதிக்க, நான் நடக்கவேண்டியவளே. தங்கள் மனம் ஆண்டுகொள்ளுங்கள்" என்று அரசனை வணங்கி அப்புறம் ஒதுங்கினள்.

பின்பு அரசன் மாதவியை அவள் தந்தையினின்றும் விடைபெற்று பிரித்து மற்றவருடன் அரண்மனை சென்று அங்கோர் சுபதினத்தில் மாதவியை மனைவியாக்கிக் கொண்டான்.

அரசன் விவாகம் முடிந்தவுடன் மாதவிதான் மற்றவர்களில் ஒருத்தியே! தனக்கென விசேஷித்த கவுரவம் ஒன்றுமில்லையென்றும் அப்படியிருப்பது பிறர் சௌகரியத்திற்கும் உபயோகத்திற்குமே ஒப்புவிக்கப்பட்டிருப்பதாய்க் கருதுவாள். அரசை விரும்பி வருவோரிடத்தில் பட்சமாயிருப்பாள். வேலைக்காரர்களை அன்பாய் நடத்துவாள். ஏழைகளிடத்தில் இரக்கங்காட்டி இதமொழி கூறுவாள். அவர்கள் குறைகளை நிவர்த்திக்க வழி தேடுவாள். அரசன் தன்னைக் கேட்கும் விஷயங்கட்கும் அன்பாயும் பணிவாயும் மறுமொழி பகர்வாள். அரசனிடம் கூறுவதிலும் குடிகள் தன்னிடம் சொல்லிக் கொள்வதில் சாவகாசமும் சௌகரியமுமிருப்பதால் அடிக்கடி தன்னைத் தேடிவருவதைதான் அலுப்புக் காட்டாமல் அவர்கள் மொழிகளை அமர்ந்து கேட்டு சமையம் நேர்ந்தபோது ஞாபகமாய் அரசர்க்கு இதமொழியுடன் புகட்டி அவர்கள் குறைகளை நீக்குவாள்.

அவள் காலத்தில் அநேக குளங்கள், கிணறுகள், சத்திரங்கள், சாலைகள், வியாபாரவிருத்தி முதலிய சௌகரியங்கள் யேற்பட்டு ஜனங்கள் அரசனையும் மாதவியையும் ஓயாதுபுகழ ஆரம்பித்தார்கள். குழந்தைகள் மாதவிமேல் கீதங்கள் பாடுவார்கள். பொதுவாய்ச் சொல்லுமிடத்து பலரும் பல பாடுபட்டுத்தேடும் உயர் குணங்கள் யாவும் அவளை வலிய அடைந்தன. அவள் அந்நாட்டினர்க்கு குலதேவதையாய் விளங்கினாள்.

இவ்வாறு மூன்றாண்டுகள் சென்றதும் மாதவி கருவுற்று ஊரார் கொண்டாடப், பெரியோர் ஆசீர்வதிக்க, அரசன் மகிழ, நல்ல லக்கினத்தில் ஒரு பெண்மகவை யுயிர்த்தாள். அரசன், ஜனங்கள் பெரியோர் முதலியவர்க்கட்கு வேண்டிய நன்கொடை யளித்தான்.

அக்குழந்தைக்குப் பிராயம் ஒன்று நடந்த நாளில் ஓர் நாள் அரசன் மாதவியைநோக்கி மாதவி ஜனங்கள் உன்னை உயர் குலத்தவ

ளல்லவென்றும் உன் வயிற்றிற் பிறந்த சிசுதாங்கள் மதிக்கத் தகுந்த தல்ல வென்றும் பேசுகிறார்கள். இதற்கென்ன செய்யலாமென்றான்

மன்னவன் மனப்போக்கின்படி போய் அவனைத் திருப்தி செய்யும் உத்தமகுணமுள்ள மாதவி, சுவாமி தங்கட்கு இழுக்குவருமாயின் அது எனக்கும் உரியதே. தாங்கள் மனம் கவலையற்றிருப்பதே எனக்குச் சமாதானம். குடிகளை சமாதானம் செய்ய தாங்கள் என்னையும் என் குழந்தையையும் எப்படி வேண்டுமானாலும் செய்ய உத்திரவிடுங்கள் என்று முகமலர்ச்சியாய் பேசினாள். அரசன் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டதும் மவுனமாய் எழுந்து சென்றான்.

பின்னும் சில நாழிகையில் ஓர் பணியாளன் மாதவியிடம் வந்து அவளை வணங்கி அரசர் தங்கள் குழந்தையை வாங்கிப்போகச் சொன்னார்கள் என்றான். மாதவி எங்கு என்று நான் கேட்கலாமா? என்றாள். அதற்குப்பணியாளன் அம்மணி அக்குழந்தையைக் காட்டில் கொண்டுபோய் வெட்டி—என்று மவுனமாயிருந்தான்.

மாதவி மனம் நடுங்கி உடல்பதறி ஒன்றும் அறியாளாய் தன் பக்கத்தில் வஞ்சனையற்று களங்கமற்ற அழகிய முகாரவிந்தம் துலங்க நல்ல நித்திரை செய்துகொண்டிருந்த தன்னருமைப் புதல்வி நல்ல சகலாத்தொன்றை போர்த்தியிருந்தபடி அப்பா கேசவா! குழந்தை நித்திரை கலையாது கொண்டுபோ, விழித்தால் உன்னையும் உன் பக்கத்தில் தொங்குகிற:—(என்று விரலால் சுட்டிக்காட்டி) கண்டால் பயப்படலாம். அன்றியும் அப்பனே இக்குழநதையை அரசன் சொற்படி நடத்துவதில் தவறமாட்டாய் என்பதை நானறிவேன். ஆயினும், இதனை என் குழந்தையென்று நினையாமல் உங்களரசகுமாரி என்பதை மனதில் வைத்து இதன் உடலை மிருகங்கள் முதலிய சேதியாவண்ணம் பதனமாய் ஓர் குழியில்—என்று கூறும்போது நெஞ்சடைத்துப் பேச நாவெழாதவளாய் முத்துப்போல் புலபுல வென்று கண்ணீர்கொட்ட அப்பால் திரும்பிச் சென்றனள்.

நெடுநாழிகை குப்புறக்கவிந்தபடி அழுதாள். இவ்வளவு நாழிகை துக்கித்தோமென்பது அறியாது தன் குழந்தைக்குத், தன்னருச்மைச்செல்விக்கு ஓர் முத்தம் தந்தனுப்ப மறந்தமைக்குத் தன்னை நொந்தவளாய் கேசவனிருந்த விடத்தை ஓடிவந்து பார்த்தனள். ஆனால் கேசவன் நெடுநாழிகை முன்னமே குழந்தையுடன் அகன்றுபோனான்.

பின்னிரண்டு வருடங்கள் தன் உத்தம குணத்தால் மாதவி தனக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை தன் கணவர்க்காக மறந்து வாழ்ந்துவந்தாள் என்று சொல்லவேண்டியதே. பின்னும் கருவுற்றாள். தான் கருப்

பந்தாங்கிய துணர்ந்த மாதவி தான் கொண்ட மனோ துன்பத்தை பிறர் அறியர்வண்ணமாய் பர தேவதையை நினைத்து அவட்குத் தன் னெண்ணங்களைக் காட்டிப் பிரார்த்திப்பாள். ஆயினும் என் "உணழ் வினை யையநுழைந்திடும்" என்றபடி நல்ல சுபவேளையில் ஓர் ஆண் மகவைப் பெற்றாள். அரசனும் மகிழ்ச்சிகொண்டாடி முன்னினும் அதிகமாய் தான தருமங்கள் செய்வித்தான்.

அக்குழந்தை சந்தோஷிப்பதையும் தன்னிடம் அன்புபாராட்டித் தாவுவதையுங் கண்டு மார்போடணைத்து மாறிமாறி முத்தமிட்டுக் கொஞ்சுவாள். பின் அக்குழந்தையைக் கிடத்தி அதன் செந்தாமரை மலர் போலும் முகத்தைப் பார்த்தபடியே விம்மி விம்மி அழுவாள். பின்னெடுத்து அணைப்பாள்; தன்னைத்தானே தேறுதல் செய்து கொள்வாள்.

மாதவிக்குத் துன்பத்தின் மேல் துன்பமும் அடிமேலடியும் வருவதுபோல் அக்குழந்தைக்கு ஓர் ஆண்டு நடந்தது. ஓர்நாள் மாதவி தன் செல்வக்குமாரனின் வருட வளர்ச்சியையும் அதனால் விளங்கும் அழகையுங்கண்டு அதனைசீராட்டி நித்திரைசெய்வித்தாள். அப்போது கேசவன் முன்போல் தன் உடைவாள் பக்கத்தில் தொங்க அவள் முன்வந்து வணங்கினன். தன் பகைவரெனினும் மலர்ந்த முகமன்றி வேறில்லா மாதவி வயிறு எரிய மனந்துடித்தாளெனினும் தான் சந்தேகித்திருந்த வண்ணமே நேர்ந்ததைக்கண்டு "வினையுடையான் வந்தடைந்து வெய்துறும் போதும் மனன் அஞ்சானாகலினிது" என்றபடி மனதைத்திடப்படுத்தி அப்பனே என்ன வேனும் விசேஷ முண்டோ வென்றனள்.

அவனும் மிக்கப்பணிவுடன் தங்கள் குழந்தையைக் வாங்கிக் கொண்டு போகும்படி உத்திரவு; ஆதலின் அதனை தங்களுக்கறிவிக்க வந்தேனென்றான்.

மாதவி மற்றொன்றுஞ் சொல்லாளாய் தன் குழந்தை நித்திரை கலையாதெடுத்து மார்போடணைத்து முத்தமிட்டு குழந்தை விழித்துக் கொள்ளாமையால் ஆறுதலடைந்து அதனை அவன் கைவில்தந்து அப்பனே இது உங்களரசர் குமாரன் என்பதை மறவாதே யெனச் சொல்லித்தான் அப்பால் போயினள்.

பின் ஓர் வருடங்கிருமித்து மாதவி மற்றோர் ஆண்மகவைப் பெற்று ஓர் வருடம் ஆற்றொணத் துயரத்துடன் போற்றி முன் குழந்தைகளைப் போலக் கேசவன் கைத்தந் தொழிந்தாள்.

இத் துன்பங்களுக்குக் குட்பட்ட மாதவிக்கு மறுபடியும் நான்கு வருடங்கள் கழிந்ததும் ஓர் நாள் அரசன் மாதவியை நோக்கி மாதவி

சனங்கள் உன்னை வரவர சாஸ்தியாய் வெறுக்கிறார்கள். என் போன்ற அரச குடும்பத்தில் கல்யாணம் செய்து கொள்ளக் கட்டாயப்படுத்துவார்கள் போலிருக்கிறது. அவர்கள் அபிப்பிராயப்படி வேறு பெண் கேட்டால் சம்பந்தம் செய்து கொள்ள நினைப்பவர்கள் உன் போன்ற கேவலப் பெண்ணிருக்கிற விடத்தில்சமமாய் வாழ எப்படிப் பெண் கேட்டனுப்பலா மென ராஜ்யத்தின்பேரில் சண்டை தொடுப்பார்கள் போலிருக்கிறது. குடிகளும் அதிர்ப்தியாயிருக்கும் இச்சமையத்தில் சண்டை நேர்ந்தால் துன்பமல்லவா என்றான்.

மாதவி அரசனை நமஸ்கரித்தெழுந்து சுவாமி தங்கள் க்ஷேமமே என் சுகம். அன்றியும் என் தந்தை விருத்தாப்பியகாலத்தில் உபசரிப்பாரின்றி வருந்துகிறார். நான் தங்கள் சுகத்திற்காக என் மனோ தேவதையைப் பிரார்த்தித்து வருவேன் அவர்க்கு என் கடமைகளைச் செய்து முடிக்க உத்திரவு தரப்பிரார்த்திக்கிறேன். உங்கள் சௌக்கியத்தைக் கேட்டு என் மனம் ஆறுதலடையும் என்று சொல்லிக் கொண்டே தன்மீதணிந்திருந்த ஆபரணங்களைக் கழற்றி பக்கத்திலிருந்த பெட்டியில் வைத்துப் பின் அரசனை நோக்கி என் கணவரே நான் வரும்போது கொண்டு வந்தது ஓர் புடவையே. இப்போதும் அப்புடவை ஒன்றே நான் கொண்டுபோகிறேன். எனக்கு உத்திரவு தரவேண்டுமென்று அரசன் பாதத்தைத் தொட்டு வணங்கி அதில் தன் கண் துளிகளில் சிலதைச் சிதறவிட்டு அவனைப் பார்த்தவண்ணமே அப்பால் சென்று அரண்மனை வாயில் கடந்து பாதசாரியாய் பதினைந்து வருடங்கள் தன் கணவனைப் பிரியாமாதவி தன் தந்தையின் குடிசைக்கு இளமைப் பிராயத்தை நினைத்தவளாய் வந்து சேர்ந்தாள்.

மாதவனும் தன் மகள் மனம் செழுமையற்றிருப்பதை யுணர்ந்து அவள் மனம் நோகச்செய்ய அஞ்சி அவளை ஒன்றுங் கேளாது அவள் முன் போல் மாடு மேய்ப்பதையும் தனக்கு அன்பாய் பணிசெய்வதையுங்கண்டு மனந்தாளாது நொந்திருந்தான். கமலத்தன்னை.

ராஜபக்தி.

73-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.

"அடுத்த வீட்டில் இருக்கிறார் தாயே" என, காந்திமதி தானே புறப்பட்டுப்போக வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் எழுந்திருந்தாள். கை, கால்களுக்கு இன்னும் பலம் வராமையால் எழுந்தவள் நிற்க முடியாமல் 'பொத்' என்று படுக்கையில் விழுந்தாள். இருவரும்

161434

ஆதரவுடன் தாங்கிக்கொண்டனர். "பாரிஜாதா! என்னால் நடக்க முடியவில்லையே! என் தகப்பனாரை அழைத்து வருகிறாயா, தயவு செய்து, இவ்விடத்திற்கு?" என்று சொல்ல, "இதோ போகிறேன்" என்று பாரிஜாதன் புறப்பட எதுகுலனும் பின் தொடர்ந்தான். எதுகுலன் வருவதைக்கண்ட பாரிஜாதன் "சற்று இங்கு நில்லும் ஐயா குழந்தைக்குத் துணையாய், நான் போய் எஜமானரை அழைத்து வரும் வரையில்" என்று கேட்டுக்கொள்ள, எதுகுலன் வாசற்படிக்கு வெளியே வந்து நின்றுகொண்டிருக்க, பாரிஜாதன் எஜமானனிடம் சென்றான்.

மூர்ச்சை தெளிந்து பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கீழே படுத்துப் புரண்டுகொண்டிருக்கும் ஹேமநாதரிடம் நெருங்கி "சுவாமீ நெருப்பெல்லாம் அவிந்துபோய்விட்டது" என்றான். "அது எப்படி போனாலும் போகட்டும், எனக்கு விசாரமில்லை. என் குழந்தைக்கு என்ன செய்வேன்!!" என்று பலமாய் அழத்தொடங்கினார்.

"ஐயா உமது குழந்தை சௌக்கியமாய்ப் பிழைத்திருக்கிறாள், நீர் அழவேண்டாம்" என, அவர் 'சுருட்டி மடக்கி' எழுந்து "அப்படியா? ஆ! அப்படியா? க்ஷேமமா? எங்கே! எங்கே! எங்கே!" என்று பித்தன்போல் நாற்புறமும் ஓடத் தலைப்பட்டார். உடனே பாரிஜாதன் அவர் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு "எனது குடிசையில் இருக்கிறாள். போவோம் வாருங்கள்" என்று அழைத்துப்போனான். குடிசை வாசற்படியண்டை போனவுடனேயே ஹேமநாதர் பாரிஜாதன் கையைப் பிடுங்கிக்கொண்டு வழியில் நிற்கும் எதுகுலதிலகனையும் கவனியாது, ஒரே ஓட்டமாய் ஓடித் தன் குழந்தையை எடுத்துக் கட்டிக்கொண்டு முத்தமிட்டார்.

பாரிஜாதன் வெளியே எதுகுலனிடத்தில் நின்றுகொண்டு, மறுபடி ஒருமுறை எவ்விதம் அவன் காந்திமதியை எடுத்து வந்தான் என்பதை ஆதியோடந்தமாய்க் கேட்டான். கதை யெல்லாம் சொல்லி முடிந்ததும் பாரிஜாதன் "ஐயா உண்மையாகவே உம்மிடத்தில் என் எஜமானன் எவ்வளவு நன்றி பாராட்டவேண்டும்?—பாராட்டுவார் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை!! என்ன தைரியம்! என்ன காருண்யம்!! ஐயா உமக்கு!!!" என்று புகழ்ந்தான்.

"அக்காரணத்துக்காகவே என் குதிரைக்கு இப்பொழுதே ஜேணம் போடுவாய்; நான் உடனேயே ஊருக்குத் திரும்பிப்போகிறேன். நான் சொல்வதை அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டாயா? என் வீட்டையும் அவருக்குக் காட்டாதே!!"

Y15m211, M99M0

"அவர் கேட்டால் எப்படி மாட்டேன் என்கிறது, எனக்குச் சொல்லுமையா?—அவர் கேட்டு வற்புறுத்தினல்—"

"என்னவானாலும் சரி சொல்லவே கூடாது. தனது நன்றியைக் காண்பிக்க எனக்கு வனத்தில் ஏதாவது உத்தியோகம் கொடுக்கிறேன் என்பார்—எனக்கோ ராஜத்துரோஹிகளிடத்தில் உத்தியோகம் பெற இஷ்டமில்லை. காட்டில் வேட்டையாடவேண்டுமானல், அங்கிருப்பதெல்லாம் அரசனுடையது. அவருடைய கக்ஷியில் சேர்ந்த எனக்கும் அவைகளெல்லாம் சொந்தமே!! போய்வருகிறேன் பாரிஜாதா!! வேலையில்லாமல் இருந்தால் நாளை, மறுநாள் வீட்டுப்புறம் வரக்கூடுமா?" என்று கேட்டான் எதுகுலன்.

"இந்த வாரம் முடிவதற்குள் ஒரு தடவை வருகிறேன்—கட்டாயம் வருகிறேன் ஐயா;" என்றான். உடனே எதுகுலன் குதிரையைத் தயார் செய்யச் சொல்லவே, பாரிஜாதன் "ஐயா மறந்துவிட்டேன். உமது கை எப்படியிருக்கின்றது?" என்று வினவ, எதுகுலன். "கைதான் எரிகின்றதப்பா, ஏதாவது மருந்து கிடைத்தால் போடுகிறாயா?" என்றான். உடனே வேறு ஒரு அறைக்குள் நுழைந்து கொஞ்சம் செந்தேனையும் வாழையிலையையும் கொண்டு வந்து, எதுகுலன் கையின்மீது தேனைத்தடவி, அதன்மேல் துளிர் வாழை இலையைப் போட்டு துணியால் கட்டினான். கட்டியபின் குதிரையைத் தயார்செய்யவே, எதுகுலன் குடிசை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

அமிர்தேசன் சிவபதமடைந்தது.

எதுகுலன் வெகு வேகமாய்க் குதிரையை நடத்திக்கொண்டு போனான். அதற்கு இரண்டு காரணம். ஒன்றாவது ஏழை அமிர்தேசன் உடம்பு எப்படியிருக்கிறதோ என்னவோ என்ற விசாரம்; இரண்டாவது நெருப்புப்பட்டதனால் உண்டான கைவலி. இவன் வீடுபோய்ச் சேர இன்னும் ஒரு நாழிகை வழி இருக்கும் பொழுதே ஹம்ஸப்பிரியன் எதுகுலனைக் காணும்பொருட்டு தேடி எதிர்கொண்டு வந்தான். அவனைக் கண்டதும் குதிரையை விட்டிறங்கி, இரவில் தனிவழி நடக்கும்படியான அவசர சமாச்சாரம் என்னவென்று விசாரிக்க, ஹம்ஸப்ரியன், அமிர்தேசனுடைய வியாதியின் கொடுமையையும், அவன் படும் அவஸ்தையையும், உடனே எதுகுலனைப் பார்க்கவேண்டுமென்று ஆவலாய் இருப்பதையும் எடுத்துக் கூறினான். எதுகுலன் தான் இதுவரையில் தூரத்திக் கொண்டுவந்த குதிரையை இனிமேலும் தொந்தரவு செய்ய இஷ்டமில்லாமல், இருவருமாய் நடந்துபோக உத்தே

சித்து, குதிரையை நடத்திக்கொண்டு போகும்போதே ஹம்ஸப்பிரியனுடன் மணிகாரன் வீட்டில் நடந்த விருத்தாந்தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டுவந்தான். "ஆனால் இன்னும் கைவலி அதிகமாய் இருக்கின்றதா, அண்ணா?" என்று கேட்டான் ஹம்ஸன். "ஆமாம் தம்பி !! வலியாமல் இருக்குமா? கொஞ்ச நெஞ்சமா அந்நெருப்பு!!!"

"இருக்கட்டும்; வலியையாவது கொஞ்சம் குறைக்க முடியும் என்னால். முன் ஒருமுறை நமது மாளிகையில் மாதவன் சமையல் அறையில் கையைச் சுட்டுக்கொண்டபோது, வைத்தியன் நாராயண ஸ்வாமி ஒரு பச்சிலை கொண்டுவந்து அரைத்துத் துணியில் தடவி அதை வெந்தவிடத்தில் கட்டினான். அவ்விலைக்குப் பேர்தெரியா விடினும் அது எனக்கு நன்றாய் அடையாளம் தெரியும். தோட்டத்து வேலியோரத்தில் ஏராளமாய் இருக்கின்றது. போனவுடனே ஒரு கட்டுக் கட்டுவோம்; அது சீக்கிரத்தில் வலியை வாங்கும், அண்ணா" என்றான் ஹம்ஸப்பிரியன்.

"இருக்கலாம்; ஏதோ உனக்கு இஷ்டமானதைச் செய், எனக்கு விரோதமில்லை. இதோ விடாயிற்று; குதிரையைக் கொண்டுபோய் கட்டு; நான் நேராய் அமிர்தேசனிடம்போய் அவனைப் பார்த்து வருகிறேன்."

எதுகுலனைக் கண்டதும் பஞ்சடைந்த கண்களில் நீர் ததும்ப, அமிர்தேசன் "அப்பா குழந்தாய் ! எதுகுலா !! இவ்வளவாவது வந்து சேர்ந்தாயே!!! தெய்வ சங்கல்பம் தான் இது !! இனிமேல் என்னுயிர் தடையின்றி வெளியேறும்; எங்கேவராமல் இன்றிரவு தங்கி விடுகிறாயோ என்ற விசாரம் எனக்கு இவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது !! இன்னும் ஒரு நாழிகையோ ! இரண்டு நாழிகையோ !! அவ்வளவுதான் அமிர்தேசன் காலம் என்று எனக்குத் தோன்றுகின்றது." என்றான்.

எதுகுலன், அமிர்தேசன் படுக்கையண்டை உட்கார்ந்து அவனைத் தடவிக்கொடுத்து "ஏன் அப்பா, அமிர்தேசா அப்படிச் சொல்லுகிறாய்? இன்று ராத்திரி உனக்கு ரொம்ப ஸங்கடமாய் இருக்கின்றதா என்ன? நான் ஏதாவது உபசாரம் செய்யட்டுமா? கஞ்சி வைத்துக்கொண்டு வரட்டுமா?" என்று கேட்டான்.

அமிர்தேசன் "குழந்தாய்! எதுகுலதிலகனே !! எனக்கு ஸங்கடம் ஒன்றுமில்லை. இனி உலகத்தில் எனக்குத் தேவையான வஸ்துவும் ஒன்றுமில்லை; எனது அந்திக்காலம் சமீபிக்கின்றது. உன்னிடம் இரண்டொரு வார்த்தை சொல்லவேண்டும். அவ்வளவுதான். பக்

கத்தில் வருவாய், என்கண்மணியே!! முதலில் நீவெகு ஜாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டும். உனக்காகவில்லாவிடினும் உன்சகோதரிகளுக்காகவாவது நீ பத்திரமாய் இருக்க வேண்டிய அவசியம். நீ சிறு பிள்ளை பலசாலி தைரியவான்; உன் வயதுள்ளவர் ஒருவர் உனக்கு எதிராக மாட்டார்கள்; அது பற்றி நீ உன் சகோதரிகளை என்னிலும் பதின் மடங்கு அதிக ஜாக்கிரதையாய்க் காப்பாற்றுவாய்; ஆனாலும் மான் வேட்டையாடி எதிரிகள் கையில் அகப்பட்டுக் கொள்ளாதே. பொல்லாத ராஜத்துரோஹிகள் உன்னை தண்டிக்க வழிதேடிக்கொண்டே இருப்பார்கள். அந்த அயோக்கியர்களுடன் யாதொரு வியாபாரமும் உனக்கு வேண்டாம். சமையல் அறையில் பால் அடுப்புக்குப் பக்கத்தில் துவையல் அறைக்கும் கல் இருக்கின்றதல்லவா? அதன் கீழ் ஒரு பாத்திரத்தில் பை ஒன்றிருக்கின்றது. அதில் உங்களுக்கு வேண்டிய பணம் இருக்கும். அப்பணத்தை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் வெகு நாள் ஒருவரையும் அபேக்ஷிக்காமல் ஜீவனம் செய்யலாம். 'பணத்தைப் போற்றி வாழ், உங்கள் கஷ்டமெல்லாம் சீக்கிரத்தில் நிவாரணம் ஆகும். தேவாதிதேவன் உங்களுக்குக் கிருபை செய்வார். இனியென்ன சொல்லப் போகிறேன், புத்தி சாலியான உனக்கு!! ——— அழாதே; போய்க்குழந்தைகளை அழைத்துவா. அவர்கள் எல்லாரும் என்னைச் சுற்றிலும் இருக்கட்டும். அவர்கள் எல்லாரிடமும் விடை பெற்றுக்கொண்டு போகிறேன், கணக்கில்லாத எத்தனையோ பாபங்களைச் செய்துள்ள என்னை ஸ்ரீ சைலவாஸியான பிரபு மன்னித்துத் தன் பாதாரவிந்தம் சேர்த்துக்கொள்ளட்டும்!! சீக்கிரம் கூட்டிவா, மகனே" என்றான். எதுகுலன் எல்லாரையும் ஒரு நிமிஷத்தில் அழைத்து வந்தான்.

வந்தவருள் ஹம்சனைப் பார்த்து "ஹம்ஸப்பிரியா!! என் அரசிளங்குமரனே!! உன் சகோதரிகள் உன் உதவியினாலேயே பிழைக்கவேண்டியிருப்பதால் மூடத்தனமாய் அடாத காரியங்கள் செய்யாதே. காட்டு மாடுகளையும், காட்டுப் பன்றிகளையும் பிடிப்பதில் கவனமாய் இருந்து உன் உயிரை அபாயத்துக்கு உள்ளாக்கிக் கொள்ளாதே. நீங்கள் எல்லாரும் க்ஷேமமாய் இருந்தால் தான் குடும்பத்துக்கு பலம் அப்பா — தோட்டத்தை கவனித்துக்கொள். அதுவே உங்களுக்குப் போதும். எதுகுலனுக்கு வேண்டிய பணம் கொடுத்து இருக்கிறேன். ஜாக்கிரதையாய் வீட்டுக்காரியங்களைப் பார்த்துக் கொள்" — "விசாலாக்ஷீ! குழந்தாய்! கண்ணின் கருமணியே!! என்னை முத்தமிட்டுக்கொள்; எனக்கு எத்தனையோ உபகாரம் செய்தாய் நீ! உன் பிரயாசத்துக்கு அஹோபிலத்திறைவன் அருள் மிகுந்து

அரசனுக்கு ஒப்பான கணவனை உனக்குக் கொடுக்கட்டும். எத்தனையோ தடவை பக்திரசமான பத்யங்களையும், சுலோகங்களையும், தேவாரங்களையும் பாடி என் மனதை ஈசனுடைய பாதார விந்தங்களில் அடைக்கலம் புகும்படி செய்தாய்!! எனக்கு மோக்ஷம் கொடுக்கவந்த லலிதாதேவியென்றே எண்ணுகிறேன் உன்னை!! தாயே நான் போய் வருகிறேன்." —"அலமேலுமங்காய்!! என் அருமைக் குழந்தாய்!! இன்று போலவே நீ என்றும் பொறுமையும், அருளும், சாத்துவிக குணமும் நிரம்பி உன்னுடன் பிறந்தோர் எல்லாருக்கும் உபகாரமாய் இரு. அவர்களுக்குள் நடுநாயகமாய் விளங்கி என்றும் எல்லாரையும் உற்சாகப்படுத்து. கண்ணே இனி நீ அழக்கூடாது," என்று கண்ணைத் துடைத்துத் தட்டிக் கொடுத்தான்.

குழந்தைகள் எல்லாரும் நிறுத்தாமல் அழுவதைப்பார்த்து அமிர்தேசன் ஆற்றாதவனாய் "என் குழந்தைகாள்! என்னப்பனை ஸ்தோத்திரம் செய்யுங்கள். முதலைவாயில் அகப்பட்டுக் கொண்டு வருந்தின கஜேந்திரனைக் காத்து ஆட்கொண்டவாறு என்னையும் தேவாதிதேவன் இப்பொழுது பாதாரவிந்தம் சேர்த்துக்கொள்ளட்டும்." என்று கைகூப்பிக் கண்ணை மூடிக் கொள்ளவே, எல்லாரும் ஒன்று கூடி நெஞ்சை துக்கம் வந்து வந்தடைக்கவும், அதனை விலக்கிக் கொண்டு, பக்திரஸமும், சோகரஸமும், சொட்டச் சொட்ட,

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற்றத்தார்..........

நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்
நரகத்தி லிடார்ப்படோம் நடலையில்லோம்

என்னப்பா நீ! ஐயநீ! அன்புடைய மாமனும் மாமியு நீ!!

என்றித் தகைய பாடல்களைப் பாடியபின் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டு, அமிர்தேசனைப் பார்க்கவே, அவன் ஆவி எம்பெருமான் திருப் பாதாரவிந்தத்தில் ஐக்கிய மாகிவிட்டது.

எல்லாரும் ஓவென்று கதரியழுதார்கள், என்று சொல்லவும் வேண்டுமா!!

கடைசியாக ஹம்ஸபிரியன் "விசாலாக்ஷீ! என் அண்ணாவைத் தொந்தரவு பண்ணுகிறாய்! அவ்விதம் அவன் கையின் மேல் படுத்துக்கொண்டு அழுதாயாகில் அவனுக்கு எவ்வளவு நோவு உண்டாகும்! அக்கை எம்மாத்திரம் வெந்து போய் இருக்கிறதென்பது உனக்குத் தெரியாது. எல்லாரும் அடுத்த அறையில் போய் அண்ணாவுக்குக் கொஞ்சம் மருந்து போடுவோம். வலிகொஞ்சம் நிற்கட்டும் பாவம்" என்று தன் சகோதரிகளின் கவனத்தை இறந்த

வர் பக்கத்திலிருந்து இருப்பவர் பக்கத்துக்குத் திருப்பினான். உடனே தமது தமயனுக்கு உபகாரம் செய்ய எண்ணங் கொண்டவராய் எல்லாரும் கூடத்துக்கு வந்தனர். ஹம்ஸப்பிரியன் தோட்டத்துக் கோடி பசுந்தழை கொண்டுவந்தான். விசாலாக்ஷி கல்லலம்பி அதை அரைக்கவே அலமேலு ஒரு துணி கிழித்துக்கொண்டு வந்தாள். ஹம்ஸப்பிரியன் எதுகுலனுடைய ஆடைகளைக் கழற்றி, பசுந்தழை மருந்தைத் துணியில் பரப்பி, அத்துணியை கையைச் சுற்றிக்கட்டினான். சில நிமிஷங்களில் எதுகுலன் வலிமிகவும் குறைந்த தென்று சொன்னான்.

இதற்குள் விடிய நாலேந்து நாழிகை தான் இருந்தன: ஹம்ஸப்பிரியன் சகோதரிகள் இருவரையும் படுக்கையில் படுக்கவைத்து, அவர்கள் தூங்கிய பின்னர், எதுகுலனிடத்தில் வந்து "அண்ணா அமிர்தேசனுடைய சரீரம் இங்கு விழுந்து கிடக்கும் வரையில் ஏழைக் குழந்தைகள் அழுதவண்ண மாகவே இருப்பார்கள். முதலில் இனி மேல் நாம் நடத்த வேண்டிய காரியத்தை யோசிக்கவேண்டும்." என்றான்.

"என்ன செய்யலாம் தம்பி? எனக்கோ ஒன்றும் தோன்றவில்லை. குழந்தைகள் அழுவது என்ன ஆச்சரியம்!! அழத்தானே அழுவார்கள் ! இச்சமயத்தில்!! "

"ஆனால் நான் சொல்வதைக்கேள் அண்ணா இப்பொழுதே அமிர்தேசனை புதைக்கக் குழி வெட்டுகிறேன் தோட்டத்தில். விடியுமுன் முடிந்து விடும். காலையில் சூர்யோதயத்துக்குள் அமிர்தேசனைப் புதைத்து விடுவோம்" என்றான்.

தம்பி உன் யோசனை சரியே! நான் எப்படி உனக்கு உதவி செய்வேன் இன்றைய தினம்? எனக்குக் கைகள் இருந்தும் பயன் படவில்லையே?" என்று விசனப்பட்டான் எதுகுலன்.

"அண்ணா என்னால் இக்குழி வெட்டமுடியாதா? இதற்காக உன் உதவி வேண்டுமா? உன் கையில் நெருப்புப்பட்டு அவ்வலியால் வருந்துகிறாயே என்ற விசாரம் ஒன்றேயன்றி, எனக்கு நீ உதவிக்கு வரவில்லையே என்ற எண்ணமே கிடையாது. என் பேச்சை நீ இன்று கேட்கவேண்டும், அண்ணா. குழந்தைகளிடத்தில் படுத்துக் கொண்டு கொஞ்சம் சிரமபரிகாரம் செய்துகொள். காலையில் உடம்பு நன்றாயிருக்கும் "என்றான்.

குடும்ப சம்ரக்ஷணையும் சுகாதாரமும்.

ஜலம்.—(முன் தொடர்ச்சி)

ஒவ்வொரு விட்டிலும் உள்ள ஜனங்களுக்கு ஜலம் அவசியம் வேண்டும். தினம் பாத்திரங்களைக் கழுவவும், துணிகளைத் தோய்க்கவும், ஸ்நாநம் செய்யவும், விட்டைச் சுத்தம் செய்யவும் ஜனங்களுக்கு ஜலம் உபயோகப்படுகிறது. பட்டணத்தில் சாக்கடை சுத்தி செய்யவும், தெருக்களில் தண்ணீர் தெளிக்கவும் ஜலம் உதவுகிறது. பட்டணத்தில் குழாய் ஜலத்தை அநேகர் சிற்சில சமயத்தில் வீணாக செலவழிக்கிறார்கள். அவ்விதம் செய்தால் நமக்குத்தான் நஷ்டம். ஆகையால் ஜலம் நமக்கு எப்பொழுது தேவையோ அப்பொழுது தான் குழாயைத் திறந்து ஜலத்தை உபயோகிக்க வேண்டும். அனாவசியமாக குழாயைத் திறந்து ஜலம் வீணாக செலவாகும்படி செய்யக்கூடாது.

ஜலம் நமக்கு எங்கிருந்து கிடைக்கிறது? ஜலம் ஊற்றுகளிலிருந்து கிடைக்கிறது. தண்ணீரில்லாத ஆற்றில் ஒரு குழிதோண்டினால் அதில் ஜலம் ஊறும். அந்த ஜலம் தெளிவாகவும் சுத்தமாகவுமிருக்கும். இதை உபயோகிப்பது நலம். ஆழமான கிணறுகளிலிருந்து ஜலம் கிடைக்கிறது. சிற்சில விடங்களில் கிணற்றின் ஆழம் 50 அடியிலிருந்து 60 அடிவரையிலிருக்கும். சில கிணறுகள் 10அடி ஆழத்திலிருந்து 20 அடி வரையிலிருக்கும், இவ்வித ஆழமுள்ள கிணறுகளிலிருந்து ஊறிவரும் ஜலத்தை உபயோகித்து வந்தால் நல்லது தான். கெடுதல் ஒன்றும் உண்டாகாது. கிணற்றண்டை குப்பை கூளம் முதலியவைகளைப் போடக்கூடாது. தண்ணீர் எப்பொழுதும் தங்கியிருக்கும்படியும் செய்யக் கூடாது. கிணற்றிற்குள் வெளிச்சமும், காற்றும், வெயிலும் செல்லும்படியாக கிணற்றைக் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கிணற்றிற்குள் குப்பை கூளம் முதலியவைகளைப்போடக்கூடாது. வருஷத்திற் கொருமுறையாவது கிணற்றிற்குள் உள்ள அழுக்கு மண் முதலியவைகளை எடுத்து விடுவது நலம்.

குளத்து ஜலமும் நமக்கு மிகவும் உபயோகப்படுகிறது. ஆனால் குளத்து ஜலத்தில் அசுத்தம் சேராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மாடு முதலியவைகளை அதில் இறங்கும்படி செய்யக்கூடாது. துணி மணிகளைத் தோய்க்கக்கூடாது. குப்பை அழுகிப்போன இலை புஷ்பங்கள் முதலியவைகளிருந்தால் அவைகளை எடுத்துவிட ஏற்பாடு செய்து வரவேண்டும். கொசு அதில் சேராவண்ணம் பாதுகாத்து வர வேண்டும். அதில் நல்ல மச்சங்களை விட்டு வைக்கவேண்டும். இவ்வி

தம் செய்து குளத்தைக் காப்பாற்றிவந்தால் அதின் ஜலம் பருக உதவும். அதனால் யாதொரு கெடுதலுமுண்டாகாது.

மாடு முதலியவைகளுக்கும் ஸ்நாநம் செய்யவும் துணிமணிகளைச் சுத்தி செய்யவும் ப்ரத்தியேகமான குளங்களிருந்தால் நல்லது. இப்படி சிற்சில கிராமங்களிலும், பட்டணங்களிலும் உண்டு.

ஆற்றின் ஜலம் நமக்கு மிக்வும் உபயோகமாகிறது. மலைகளிலிருந்து நீர்விழ்ச்சியாக ஜலம் கீழே விழுகிறது. விழுகிற இடம் ஒரு சமயம் குளம்போல் தென்படும். அதில் ஜலம் நிறைந்தவுடன் அதற்குமேல் வரும் ஜலம் பற்பல மார்க்கமாய் பள்ளமிருக்கு மிடத்தில் ஓட ஆரம்பிக்கும். அப்படி பள்ளமான பாகங்களைத் தேடிக்கொண்டு ஜலம் ஓடுவதினால் தான் ஆறு நேராகச் செல்லுவதில்லை. கோணலாகச் செல்லுகிறது. ஆற்றின் ஜலம் கலங்கியிருக்கும். அதை நாம் எப்பொழுதும் தெளிய வைத்து வடிகட்டி சாப்பிடுவது நலம். வடிகட்டிய ஜலத்தைக் காய்ச்சி குடித்தால் இன்னும் நல்லதே.

ஆற்றோரத்தில் அசங்கியம் செய்யாமலும், அழுகிப்போன இலை முதலியவைகளைப் போடாமலுமிருக்கவேண்டும். வாய்க்கால் மூலமாய்ப்போகும் ஆற்றின் ஜலம் சில க்ராமங்களுக்கு மிகவும் உதவுகிறது.

ஏரியின் ஜலமும் நல்லதுதான். ஏரிகளில் மழையால் ஜலம் நிரம்புகிறது. ஏரியிலும் அசுத்தம் சேராமல பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அவ்விதம் செய்துவந்தால் அந்த ஜலம் பருகுவதற்கு நல்லது. சென்னையில் குழாய் மூலமாய்வரும் ஜலம் ரெட்ஹில்ஸ்என்ற ஒரு ஏரியிலிருந்து வருகிறது. அதைச் சென்னை கார்பொரேஷனைச் சேர்ந்த இஞ்சினியர் முதலிய கனவான்கள் செவ்வனே சிப்பந்திகளைக்கொண்டு கவனித்து வருகிறார்கள். அதிலிருந்து ஜலத்தை ஒருவாய்க்கால் மூலமாய் வரவழைத்து கீழ்பாக்கத்தில் அதிலிருந்துவரும் ஜலத்தை சாஸ்திரப்படி சுத்திசெய்து சென்னை முழுவதிற்கும் குழாய்கள் மூலமாய் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் உதவும்படி செய்கிறார்கள். முன்னைவிட இப்பொழுது குழாய் ஜலம் சுத்தமான தென்றே சொல்லலாம். ஜலம் ஏராளமாக வருகிறது. ஜனங்கள் ஜலத்தை வீணாகச் செலவழிக்காமல் வேண்டியஅளவு உபயோகித்து வந்தால்தான் நல்லது. வெயில் காலத்தில் ஜலம் அந்த ஏரியில் வற்றிப்போய்விட்டால் ஜனங்களுக்கு அதிகமாக ஜலம் எப்படி கிடைக்கும்? ஆனதுபற்றி ஜலம் செலவழிப்பதில் சென்னையிலுள்ளோர் அதிக ஜாக்கிறதையாக யிருந்தால் மிகவும் நன்மையுண்டாகும்.

சமுத்திர ஜலம் பற்பல விஷயங்களில் நமக்கு உபயோகப்படுகிறது. சமுத்திர ஜலத்தில் அடிக்கடி ஸ்நாநம்செய்தால் தேகத்திற்கு நல்லது. சமுத்திர ஜலத்திலிருந்து உப்பு எடுக்கிறார்கள். இந்த உப்புதான் நமக்கு மிகவும் உபயோகப்படுகிறது. இது கவர்ண்மெண்டாருக்குச் சேர்ந்தது. உப்பு விலையை கவர்ண்மெண்டார் மிகவும் குறைத்திருப்பது ஜனங்களுக்கு அதிகலாபகரமா யிருக்கிறது.

கப்பல் பிரயாணம் செய்கிறவர்களுக்கு பிரயாணமத்தியில் நல்ல ஜலம் செலவழிந்துபோய்விடும். அப்பொழுது கப்பல் உத்தியோகஸ்தர்கள் சமுத்திர ஜலத்தை எடுத்து காய்ச்சுவார்கள். அவ்விதம் கொதிக்கும் ஜலத்திலிருந்து ஆவிமேலே கிளம்பிவருமல்லவா? அந்த நீர்ஆவியை ஒரு பாத்திரத்தில் சேர்ப்பார்கள். அப்பாத்திர முழுவதும் நீர் ஆவி நிரம்பியவுடன் அப்பாத்திரத்தைக் குளிரச் செய்தால் அதிலுள்ள நீர் ஆவி நல்ல சுத்தமான ஜலமாகிவிடும். இந்த ஜலத்தைப் பிரயாணிகளுக்கு கொடுப்பார்கள். கப்பல் உத்தியோகஸ்தர்களும், வேலைக்காரர்களும் உபயோகிப்பார்கள். ஆகையால் சமுத்திர ஜலமும் நமக்கு பற்பல விஷயங்களில் மிகவும் உபயோகமுள்ளதா யிருக்கிறது.

C. S. R.

இங்கிலாந்து சரித்திரக் கதை.

2. பிரித்தானியர்களும் ரோமர்களும்.

இவ்வாறு ஐக்கியமில்லாமல் பிரித்தானியர்கள் வாழ்ந்து வந்த நாளில், தென் ஐரோப்பாவில் இத்தாலியா (Italy) தேசத்தில், ரோமாபுரியை (Rome) பிரதான நகரமாகக் கொண்டு ரோமர்கள் (Romans) என்று நாமம் பூண்ட ஜனங்களிருந்தார்கள். இந்தரோமர்கள் அக்காலத்தில் இப்பூமண்டலத்தின் கண் வசித்த ஜனங்களுக்குள், மேற்பட்ட நாகரீகம் பெற்றிருந்தனர். இன்னும், புஜபலசாலிகளாகவும், அதி பராக்கிரம சாலிகளாகவும், ராஜாங்க விஷயங்களில் மிக புத்திசாலிகளாகவும் இவர்கள் விளங்கினர். ஆனது பற்றி, இவர்கள் தென் ஐரோப்பாவில் அநேக நாடுகளைச் கைக்கொண்டதல்லாமல், ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா கண்டங்களில் அதி விசாலமானப் பிரதேசங்களை ஜெயித்து அவைகளைத் தம் வசமாக்கியிருந்தார்கள். இவ்வளவு நாடுகளை கைக்கொண்டிருந்தும், இன்னும் அநேக நாடுகளில் இவர்களுடைய புஜ பலத்தையும், நாகரீகத்தையும், பரவச் செய்ய வேண்டுமென்ற அவா இவர்கள் மனதைக் குடிகொண்டிருந்தது. ஆகையால் இவர்கள் இத்தாலியாவிற்குவடமேற்கிலுள்ள கால் (Gaul—Modern

France) தேசத்தின் மேல் தங்களுடைய சிறந்த தளகர்த்தராகிய ஜூலியஸ் ஸீஸருடன் (Julius Caesar) படை யெடுத்துப் போகலாயிற்று.

அச்சமயத்தில் பிரித்தானியர்கள் தங்களோடு வர்த்தகஞ் செய்து கொண்டிருந்த தங்களினத்தாராகிய கால்ஸுக்கு உதவி புரிய, ஜூலியஸ் ஸீஸருக்கு அடங்காக் கோபம் வந்தது. ஏனெனில் இது பரியந்தம் யாரும் இவருக்கு குறுக்கே வந்ததேயில்லை இவர் பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே யாவரும் பயந்து ஒளிந்து விடுவார்கள். அப்படியிருக்க இப்பிரித்தானியர்களின் செய்கை மிகவும் துணிகரமாகவே யிருந்தது. இவர்களைத்தக்கபடி கண்டிக்காவிடின் தன் கீர்த்தி லோபமடையுமென்று கால்ஸை ஒருவாறு அடக்கிக் கைக்கொண்டு ஒரு சிறு சைனியத்துடன் பிரித்தன் மீது படை யெடுத்து ஜூலியஸ் ஸீஸர் சென்றார். பிரித்தானியரோ அச்சமுறாது ஸீஸரை எதிர்த்தனர். தன்னுடனிருந்த சைனியத்தைக் கொண்டு பிரித்தானியரைக் கண்டிப்பது கூடாத காரியமெனத்தெரிந்து கொண்ட ஸீஸர் உடனே ரோமாபுரியை நோக்கித் திரும்பினார்.

பிரித்தானியரை தண்டிக்காவிடின் அதிபிரக்யாதி பெற்ற ரோமருடைய புஜபலம் இழிவு அடையுமென்பதை நன்குணர்ந்த ஸீஸர் பிரித்தன் மீது மறுபடியும் திரண்ட சைனியங்களோடு படையெடுத்துச் சென்றனர். இம்முறை பிரித்தானியர்கள் ரோமரை தைரியமாய் எதிர்த்தார்களேயானாலும், ரோமர்களின் புஜபலத்திற்கு முன்பு நிற்க முடியாமல், தோல்வியடைந்தனர். ஸீஸரோ பிரித்தனை ரோம நாடாகக் கருதி வந்தவரில்லை யாதலால், பிரித்தானியர்களை தக்கபடி கண்டித்ததும், இனிமேல் ரோமர்களின் காரியங்களில் அவர்கள் பிரவேசிக்காவண்ணம், ஏற்பாடுகளைச் செய்து ரோமாபுரிக்குப் போய் விட்டார். அவ்வேற்பாடுகளிலொன்று பிரித்தானியர் வருஷா வருஷம் ரோமர்களுக்கு கப்பங்கட்டி வரவேண்டுமென்பது.

சிலகாலம் பிரித்தானியர் ரோமருக்குக் கப்பங்கட்டினர். அதற்குப் பிறகு ரோமர்களுடைய காரியங்கள் சிறிது அலங்கோலப்படவே, ரோமர்களுக்குச் சேர்ந்த நாடுகளில் ரோம துரைத்தனத்தின் பலம் குறையலாயிற்று. ஆகவே, பிரித்தானியரும் முதலில் கப்பங்கட்டுவதை நிறுத்தலானார்கள். அதைப்பற்றி ரோமர்கள் கவனியாது நிற்கவே, பிரித்தானியர் தைரியமடைந்து, தாங்கள் செய்திருந்த ஒப்பந்தத்திற்கு விரோதமாக, மறுபடி கால்ஸுக்கு உதவிபுரிந்தனர். நாளடைவில் பிரித்தானியர்களின் உபத்திரவம் அதிகமாயிற்று. ஆகையால்

ரோமர்களின் சக்ரவர்த்தி பிரித்தனை ஜெயித்து, ரோம அதிகாரிகளை அங்கே வைத்தாலொழிய, பிரித்தானியர் அடங்கி யிராரென்று தகுந்த தளகர்த்தர்களையும், திரண்ட சைனியங்களையும், சிறந்த அதிகாரிகளையும் அனுப்பி, தென்பிரித்தனை ஜெயித்துக் கைக்கொண்டு ஆள ஆரம்பித்தார்.

அதுமுதல், சுமார் முந்நூற்று ஐம்பது வருஷகாலம் ரோமர்கள் இப்பொழுது இங்கிலாந்து, உவேல்ஸ் தென் ஸ்காட்லாந்தாக வழங்கப்படும் பூமியைத் துரைத்தனம் செய்து வந்தனர். இத் துரைத்தனத்திற் குட்பட்டிருந்த பிரித்தானியரின் பாக்கியமே பாக்கியம். ரோமர்களின் சட்டங்களும், ஏற்பாடுகளும் வியாபிக்கவே பிரித்தானியர் தங்கள் சண்டைசச்சரவுகளை ஒழித்து, அமரிக்கையாய் வாழ்ந்து வந்தனர். பிரித்தன் முழுமையிலும், நகரங்களும், ராணுவஸ்தலங்களும், பங்களாக்களும், வாராவதிகளும், சிங்காரத்தோட்டங்களும், போக்குவரவை யதிகரிக்கச் சிறந்த நீண்ட ரஸ்தாக்களும், உன்னதமான கட்டடங்களும், ஆபீஸ்களும் விளங்கின. இப்பொழுது வட ஸ்காட்லாந்து 'ஐர்லாந்து என்று சொல்லப்பட்ட நாடுகளில் அப்போதிருந்த பிக்ட்ஸுகம், ஸ்காட்ஸுகம், (Picts and Scots) பிரித்தானியரை உபத்திரவம் செய்யாமலிருக்கும்படியும், பிரித்தனைக் கொள்ளை யடிக்காமலிருக்கவும் உன்னதமான கோட்டை மதில்களும், ஆங்காங்கு ராணுவங்களும் இன்னும் கடல்மார்க்கமாய் திருடர்கள் பிரித்தனைக் கொள்ளை கொள்ளாவண்ணம் தகுந்த ஏற்பாடுகளும் உண்டாயின. ஆனதுபற்றி, பிரித்தனே ஐரோப்பாவின் தான்யக் களஞ்சியமென்று யாவரும் கூறும்படியாய் நாடுசெழிப்புற்றோங்கியது. ஈயச்சுரங்கங்களும், இரும்புச்சுரங்கங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இவ்விரண்டு உலோகங்களின் வியாபாரம் பெருகலாயிற்று. ரோமர்கள் புதிதாய் ஏற்று அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருந்த கிறுஸ்து சமயமும், ரோமர்களின் பாஷையும் பரவலாயிற்று. இவ்வளவிருந்தும் பிரித்தானியருக்குத் தங்கள் விஷயங்களைத் தாமே பிறருதவியின்றி கவனித்துக்கொள்ளும் ஞானம் பிறக்கவேயில்லை. ரோமர்களுடைய நாடும் நானாவிதத்திலும் அலங்கோலப்பட, பிரித்தனிலிருந்த ராணுவங்களனைத்தும் அதிகாரிகளனைவரும், ரோமாபுரியைக் காக்கப் போகும்படி நேரிட்டது.

இடத்தையும் எண்ணையும் போதிக்கும் முறை.

சகோதரர்களே! சகோதரிகளே! இன்று உங்களுக்கு இடத்தையும் எண்ணையுஞ் சார்ந்த (கணக்குப்) பாடத்தைப் பிள்ளைகளுக்குப் போதிப்பதில் அநுசரிக்கவேண்டிய முக்கிய வழிகளைப்பற்றிச் சொல்லத் துணிகின்றேன்.

இடத்தையும் எண்ணையுஞ் சார்ந்த பாடத்திற்குக் கணித சாஸ்திரம் என்று பெயர்.

உலகத்தில் நாம் சாதாரணமாய் பார்க்கக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் சிற்சில குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றன. அவைகளிற் சாதாரணமானவை உருவம், நிறம், வாஸனை, பரிசம், (உஷ்ணம், குளிர்ச்சி, மிருது, கடினம்) சப்தம், உறையுந் தன்மை, திரவத் தன்மை, உடைபடுந் தன்மை, தகடாகுந் தன்மை, கரையுந் தன்மை, உருகுந் தன்மை, சங்கியை, பரிமாணம் முதலியனவாம்.

மேற்கூறிய சாதாரண குணங்களிற் சிற்சிலவற்றைப் பற்றிச் சிற்சில சாஸ்திரங்கள் கூறும்: உதாரணமாக வஸ்துக்களின் உருவம், நிறம் முதலியவைகளைப் பற்றிச் சித்திரமு (சிற்ப சாஸ்திரப் பகுதியு)ம், வாஸனை, பரிசம், கரையுந் தன்மை, முதலியவைகளைப் பற்றிப் பதார்த்த விஞ்ஞான சாஸ்திரமும் (Physics and Chemistry) சங்கியை, பரிமாணம் முதலியவைகளைப் பற்றிக் கணித சாஸ்திரமும் நன்கு விளக்குகின்றன.

ஆதலால் கணித சாஸ்திரமென்பது எண்ணிக்கை அல்லது சங்கியை, பரிமாணம் அல்லது இடம் இவற்றைப் பற்றிக் கூறும் சாஸ்திரமா மென்றேற்படுகின்றது.

எண்ணிக்கை அல்லது சங்கியை.

எண்ணிக்கை யென்பது எத்தனை என்னுங் கேள்விக்கு விடையாய் ஒரு பசு, இரண்டு புத்தகங்கள், பதினைந்து ரூபாய் என்னும் ஞானத்திற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது. இக்குணம் கண் பார்வையால் அறியத்தக்கது. கட்புலனற்ற குருடர்கள் பொருள்களைத் தொட்டுப் பரிச உணர்ச்சியால் அறிவது வழக்கம்.

இடம் அல்லது பரிமாணம்.

இடமென்பது பொருள்களின் இருப்பிற்கு ஆதாரமாய் இருப்பது. இதற்கு வெளி (Vacuum) என்று பெயர். இவ்வெளி பொருள்களின் இருப்பிற்கு ஆதாரமாயிருத்தலால் அப்பொருள்களின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் இது சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. பொருள்கள்

தங்கள் இருப்பிற்கு எவ்வளவு இடம் வேண்டுமோ அவ்வளவு இடத்தை ஆகாயத்தில் அதாவது வெளியில் ஆக்கிரமித்துக்கொள்ளுகின்றன. உதாரணமாக 2 அடி அகலம், 4 அடி நீளம், 3 அடி உயரமுள்ள ஒரு பெட்டியில் இருப்பிற்கு, 2 அடி அகலம், 4 அடி நீளம், 3 அடி உயரமுள்ள இடம் வேண்டும். இப்பரிமாணத்திற்குக் குறைந்த இடம் அப்பெட்டியின் இருப்பிற்குப் போதுமானதாகாது. ஒரு வஸ்துவின் பரிமாணத்திற்குச் சரியான அளவுள்ள விடமே அவ்வஸ்துவின் இருப்பிற்குப் போதுமானது ஆதுமாகையால் இடமும் பரிமாணமும் ஒன்றேபோல் விவகரிக்கத்தகும். ஆதலால் அவ்விரண்டிற்கும் பேதமேயின்று.

பரிமாணமென்பது எவ்வளவென்னுஞ் ஞானத்திற்குக் காரணமாயிருப்பது. எவ்வளவென்னுங் கேள்விக்கு விடை அகலம், நிகளம் அல்லது உயரம், பருமன் முதலிய அளவுகளாம்.

ஒரு பொருளின் பரிமாணத்தை அளந்து அறிவதற்குச் சில சாதனங்கள் அவசியம் வேண்டியன. அவை அடிக்கோல், கஜக்கோல் முதலியனவும் ஆழாக்கு, படி, மரக்கால் முதலியனவுமாம். இத்தகைய சாதனங்களின்றேல் ஒரு பொருளின் பரிமணம் ஐயமற அறியப்படமாட்டாது. ஆதலால் கெஜம், அடி, அங்குலம் முதலியநீட்டளவுகளும், படி ஆழாக்கு முதலிய முகத்தல் அளவுகளும் அத்தியாவசியம்.

என். சுப்பிரமணிய ஐயர் எட்மாஸ்டர், கார்பொரேஷன் மாடல்ஸ்கூல்.

நமது குழந்தைகள் பக்கம்.

மரியாதைராமன் கதை.

பஞ்சு வர்த்தகருக்கு ஒரு பூனையால் வழக்கு நேரிட்டது.

ஒரு காலத்தில் நாலுபேர் சேர்ந்து பஞ்சு வர்த்தகம் செய்தார்கள். பஞ்சு மூட்டைகளை எலிகள் கடிக்காதிருக்கும் பொருட்டு அவர்கள் ஒரு பூனையை வளர்த்தார்கள். அவ்விதம் அதை அன்புடன் காப்பாற்றி வரும்பொழுது அதனுடைய நாலு கால்களையும் ஆளுக்கு ஒவ்வொரு காலாக பங்கு வைத்துக் கொண்டார்கள். அவனவன் தன் பங்காகிய காலுக்குத் தண்டை கொலுசு முதலானதுகளால் அலங்கரித்துச் சிறப்பாக வைத்திருந்தார்கள். இவைகள் விலையுயர்ந்த நகைகளே.

ஒரு தினம் அந்தப் பூனைக்கு ஒரு காலிலே காயம் பட்டது. அந்தக்காலுக்குச் சுதந்தரக்காரன் எண்ணைச்சீலை சுற்றி வைத்தான்.

அது அடுப்பண்டையிலே போனபோது அடுப்புத் தீயினுற் பற்றிக் கொண்டது. அதனுடனே அந்தப் பூனையானது பஞ்சு மூட்டைகளின்மேல் விழுந்து ஓடிப் போயிற்று. அப்படி அது ஓடினதால் நெருப்பு அம்மூட்டைகளில் பட்டது. அவைகள் பற்றிக்கொண்டு வெந்து போய் விட்டன.

அந்தக் காலுக்கு உரியவனை மற்ற மூவரும் "நீ தான் எங்களுக்கு நேரிட்ட நஷ்டத்தை ஈடு கட்டி கொடுக்கவேண்டும்" என்றார்கள்.

எண்ணைச் சீலை கட்டின கூட்டாளி "எனக்கு யாதொரு சம்பந்தமில்லை. நான் ஒரு தம்படி கூட கொடுக்க மாட்டேன்" என்றான்.

ஆகையால் அம்மூவரும் மரியாதை ராமனிடத்தில் பிரியாது கொடுத்தார்கள். மரியாதை ராமன் எண்ணைச் சீலை கட்டினவனை வரவழைத்து, விசாரணை செய்து, சகல விஷயங்களையும் அறிந்து கொண்டான். பிரதிவாதியின் மேல் குற்றமில்லை யென்பதையும், அவன் நன்மை செய்யப் புகுந்தானே யொழிய கெடுதல் விளைவிக்க வேண்டும் என்று எண்ணவில்லை யென்பதையும் தெரிந்து கொண்டான். அம்மூன்று பேரும் வீணாக இவன் மீது பிராது கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று யோசித்து தீர்ப்பு சொல்லத் தொடங்கினான்.

வாதிகளே! பிரதிவாதி பூனைக்கு எண்ணைச் சீலையை சுற்றி வைத்தது சரியே. பூனையோ காயமுள்ளது. அதனால் நடக்க முடியாது. காயம் ஆற அவன் அப்படி செய்தான். ஆனால் உங்கள் மூன்று பேர்களுடைய கால்களினாலே பூனை நடந்தது. ஆகையால் இப்படிப்பட்ட சேதம் வந்தது. ஆனது பற்றி நீங்கள் மூன்று பேரும் பிரதிவாதியினுடைய நஷ்டத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பு செய்தான். வாதிகள் மூன்று பேரும் யானைத்தலையிலே தானே மண் போட்டுக் கொள்ளுகிறது போலத் தங்களுக்குத் தாங்களே முன் வந்ததோடு பின்னும் நஷ்டம் தேடிக் கொண்டார்கள். திக்கற்றவனுக்கு தெய்வமே துணை என்கிற பழமொழிப்படியே அதிக விசனம் அடைந்த பிரதிவாதி தெய்வ சகாயத்தினாலே தன் பட்சம் தீர்ப்பானது கண்டு அதிக சந்தோஷத்தை அடைந்தான்.

விகட கொத்து

1. உபாத்தியாயர்.—(மூன்றாவது வகுப்புப் பிள்ளைகளைப் பார்த்து).

"100 நெல்லிக்காயை 3 பேருக்கு எப்படி சரியாய்ப் பகிர்ந்து கொடுப்பீர்கள்?"

எல்லோரும் சிலேட்டில் கணக்குப்போட ஆரம்பித்தார்கள். கமலம் என்னும் சிறுபெண் மாத்திரம் சும்மா இருந்ததை உபாத்தியாயர் கண்டு கோபிக்குமுன்னமே? "இதென்ன கஷ்டம்! உப்பு, மிளகாயுடன் தொக்கு இடித்தால் 3 பேரும் பகிர்ந்து கொள்ளலாம்" என்ருள். எல்லோரும் சிரித்தார்கள்.

2. "மரணசகாய நிதி"யில் பணம்போட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு கிராமத்தான் வியாதியால் படுகடையாய்ப் படுத்துக் கொள்ளவே டாக்டர்கள் "பாதி உயிர் போய்விட்ட"தென்று சொல்லிவிட்டார்கள். உடனே அவன் தம்பி "மரணசகாயநிதிக்கு அடியில் கண்டபடி தந்தியடித்தானும்." அண்ணனுக்கு பாதி உயிர் போய்விட்டது. உடனே அரைவாசிப்பணத்தை என்பேருக்கு அனுப்புங்கள்.

3. ஏழைச்சிறுவன் ஒருவன் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டியாரொருவரிடம் வேலைக்காகப்போய்-கதவண்டை நின்றுகொண்டு "செட்டியாரே! எனக்குப் பிழைக்க ஒருவழி சொல்லவேண்டும்" என்ருன். செட்டியார் தாமதியாமல் "அதோ பார், திரும்பிப்பார். அந்தக் கதவைச் சாத்திக்கொண்டு வந்தவழி போனால் நீ பிழைக்கலாம்" என்று சொல்லி யனுப்பினராம்.

4. உபாத்தியாயர்:—"செல்லப்பா! உன் பேர் என்ன?"

குழந்தை:—"நேக்குத் தெரியாது."

உபாத்தியாயர்:—"உன்னை அப்பா எப்படி கூப்பிடுகிருர்?"

குழந்தை:—"நேக்குத் தெரியாது"

உபாத்தியாயர்:—"பக்ஷணம் பண்ணினால், அம்மா உன்னை எப்படிக் கூப்பிடுகிருள்?"

குழந்தை:—"அம்மா என்னை கூப்டமாட்டா, நான் அடுக்குள்ளேயே இருப்பேன்."

விடு கதை.

இரட்டை யெழுத்திலான து
வட்டமான பக்ஷணம்
நெட்டெழுத்தில் ஆன து
இட்ட முடனே தின்னலாம்
தோசை யொன்று தருகிறேன்
ஆசையுடனே விடுவிப்பாய்.

☞ பெண்கள் எழுதும் விடுகதைகள் ஒவ்வொரு மாசப் பத்திரிகையிலும் பிரசுரிக்கப்படும். ஆகையால் பெண்கள் விடுகதைகளை எழுதி பத்திராதிபருக்கு அனுப்புவார்களென்று நம்புகிறோம்,

பத்திராதிபர்.

இந்திய மாயாவிநோதக் கதைகள்.

துரைத்தனத்தாரால் அங்கிகரிக்கப்பட்டது. சித்திரப்படங்களடங்கிய கதைகள் உடையது. விலை அண 4.

மாக்மிலன் கம்பெனி, புஸ்தக வியாபாரிகள்,
இந்தியன் பேங்க்ஸ் பில்டிங்ஸ்—பீச்ரோட், மதராஸ்.

NEWS AND NOTES

சமாச்சாரக் குறிப்பு.

எச். ஈ லேடி பெண்ட் லேண்ட்.—சென்றமீ 19உ நமது கவர்னரின் மனைவியார் பிராமண இந்து கைம்பெண் ஆஸ்ரமத்தைப் போய் பார்த்தார்கள். அப்பொழுது மிஸ் லிஞ்சும், சகோதரி சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாளும் அவர்களை வரவேற்று கைம்பெண்கள் செய்த பூச்செண்டை எச்.ஈ.லேடி பெண்ட் லெண்ட் அவர்களுக்கு அளித்தார்கள். உடனே யாவரும் உள்ளே சென்றதும் சில பெண்மணிகள் தமிழில் பாட்டு பாடினார்கள். சிலர் சம்ஸ்கிருதத்தில் சம்பாஷணை செய்தார்கள். 6-வது பாரத்தில் படிக்கும் பெண் ஒருவள் இங்க்லீஷில் நல்வரவு பத்திரத்தைப் படித்தாள். அழகான வெல்வெட்டினால் தைக்கப்பட்ட பையில் 100 ரூ நோட்டு ஒன்றைப்போட்டு இரண்டு சிறு பெண்கள் சென்னை ஆஸ்பிடல் கப்பலுக்காக லேடி பெண்ட் லண்டிடம் முக மலர்ச்சியுடன் கொடுத்தார்கள். பின்தெலுங்கிலும், சிலர் பற்பலராகங்களுடன் பாடினார்கள். சில பெண்மணிகள் ரபேந்திர நாத்டாகூர் இயற்றிய தபால் ஆபீஸ் என்ற நாடகத்திலிருந்து சிலபாகங்களை நடித்துக் காட்டினார்கள். சிறிய பெண்கள்செய்த ட்ரில் பார்க்க வெகு அழகாயிருந்தது. பின்னிட்டு எட்டுபெண்களில் ஒருத்தி பார்ஸி பெண்ணாகவும், ஒருத்தி குஜராத்தியாகவும், காஷ்மீரப் பெண்ணாகவும், ஒருத்தி மலையாளப் பெண்ணாகவும், ஒருத்திமராட்டிப் பெண்ணாகவும் ஒருத்தி மகமதியப் பெண்ணாகவும் வேஷம் தரித்துக்கொண்டு தங்கள்முன் இந்தியாவின் படத்தை வைத்துக்கொண்டு "அன்பு மிகுந்த இந்தியா" என்பதைப்பற்றி சில பாடல்களைப் பாடினார்கள். இவைகளையெல்லாம் லேடிபெண்ட்லண்டு அவர்கள் கண்டு மனமகிழ்ந்து திருவல்லிக்கேணியிலுள்ள கெவர்ன்மெண்ட் ட்ரய்னெங் ஸ்கூலில் பெண்களுக்குச் சிறந்த முறை போதிக்கப்பட்டு வருகிறதைக்கண்டு தாம் மிகவும் சந்தோஷப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். "புத்தி சாதுரியமுள்ள பெண்களில் சிலர் தங்கள் கற்றுவரும் கணித சாஸ்திரத்தின் அறிவால் இந்த ஆஸ்ரமத்தை நான் முதலில் பார்த்த பின் இந்நாள் வரைக்கும் எவ்வளவு விருத்தி யடைந்திருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளக்கூடும். அப்பொழுது 21 பேர்தான் இருந்தார்கள். இப்பொழுதோ 62 பேர் இருக்கின்றார்கள். சென்னை ஆஸ்பிடல் ஷிப்புக்கு அவர்கள் கொடுத்த நன்கொடையின் தொகையோ ரூ 100. இவர்கள் செய்த ஆட்டம் பாட்டங்களைக் கண்டு மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேம். அவைகளெல்லாம் மிகவும் நன்றாயிருந்தன.

மிஸ்லிஞ்சு மாதையும் சகோதரி சுப்ப லக்ஷ்மி அம்மாளையும் வாழ்த்து கிறோம்." என்று அங்குள்ள புஸ்தக குறிப்பில் எழுதினார்கள். மறு நாள் லேடி பெண்ட் லெண்ட் அவர்கள் இவ்வாஸ்ரமத்து பெண்மணி களுக்கு பஸ்ராவிலிருந்து வந்த ஆறு பெட்டிகள் நிறைந்த பேரீச்சம் பழங்களை அனுப்பினார்கள்.

ருஷியாவில் ஒவ்வொருவரும் கட்டாயம் ப்ரதம கல்வி கற்று வர வேண்டுமென்று ருஷியா கவர்ன்மெண்டார் தீர்மானித்திருக்கிறார் கள்.

எச். இ. லேடி. பெண்ட்லண்ட் அவர்கள் சிறிய பொட்டக்ராப் பெட்டியை வைத்துக் கொண்டு தாம் செல்லுமிடங்களில் தென்படும் வஸ்துக்களையும், மனிதரையும் படம் எடுப்பதில் மிக்க ஆவல் உடைய வர்கள். சென்றமாதம் 18௳ மாட்டுப்பொங்கல் தினம் சைதாப்பேட் டையில் தெருக்களில் சென்று அலங்காரம் செய்த ஆடுமாடுகளையும், மாட்டு வண்டிகளையும் பார்த்து அவைகளைப் போல் படம் எடுத்தார் கள். வண்டிக்காரர்களைக்கண்டு அவர்களுடைய ஜீவனோபாயஸ்திதி யைப்பற்றி விசாரித்தார்களாம். இவ்விதம் இவர்கள் விசாரித்ததைக் கண்டு ஜனங்கள் சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

மிஸ்டர் லாய்ட் ஜார்ஜ் பிரதம மந்திரியாய் விட்டாரென்ற சமாச் சாரத்தைக்கேட்ட ஜர்மானியர்கள் பயந்து நடுநடுங்கி வெளிக்குமாத் திரம் காட்டாமல், சமாதானம் செய்து கொள்ள தங்களுக்கிஷ்ட மென்று தெரிவித்தார்கள். இங்லாந்திலுள்ள ராஜதந்திர நிபுணர் களும், பத்திராசிரியர்களும் ஒருமிக்க இது அல்ல அப்படி செய்ய சம யம், ஜர்மானியர்களுடைய அநியாயச் செயல்களை அடக்குவதுதான் சமாதானம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அவ்விதமே ருஷியர் களும் பிரன்சுக்காரர்களும் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்தியாவிலுள்ள வர்களும் அவ்விதமே அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

மிஸ்ஸஸ் ஸிரௌஜினி நாயுடு அவர்கள் அலஹாபாத்தில் "தற் காலத்திய விஷயங்கள்" என்றதைப்பற்றி ஒரு உபந்யாசம் செய் தார்கள்.

யுத்த பண்டிற்கு பரோடாமகா ராஜா லக்ஷம் ரூபாயும், ராஜ புதனத்திலுள்ள மன்னர்கள் ரூ. 4,51,206, நீபால் கவர்ன்மெண்டும் அத்தேசத்து மந்திரியும் 3 லக்ஷம் ரூ. அளித்திருக்கிறதைக் கேட்டு சந்தோஷப்படுகிறோம்.

சைதாப்பேட்டை டீசர்ஸ் காலேஜியில் கல்வி சம்பந்தமான பொருட்காட்சி ஜனவரிமாதம் 3௳ கவர்னரால் திறக்கப்பட்டது. அக் காட்சியில் பாடசாலைகளில் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்கத் தகுந்த உப

கரணங்களும், போதனாமுறை சம்பந்தமான விஷயங்களுமிருந்தன. பூகோள சம்பந்தமாய் போதிக்க பற்பல சிறந்த படங்களும், கருவிகளும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஸயன்ஸ் விஷயமாகவும் அநேக நூதனசாமான்கள் தென்பட்டன. கிண்டர் கார்ட்டன் சம்பந்தமாக பிள்ளைகள் வரைந்த சித்திரங்கள் வெகு நன்றாக யிருந்தன. கைத்தொழில் சம்பந்தமாக களிமண்வேலை, மரவேலை (தச்சுவேலை) முதலியவைகளும் யாவரையும் மெச்சும்படி செய்தன. இதன் சம்பந்தமாய் நடந்த உபந்யாசங்களும் அறிவைப் புகட்டக்கூடியவவைகளே.

மூன்று வருஷகாலமாக பூனாவிலுள்ள சேவசாதன் சபையார் ஸ்திரீகளை உபாத்திமைத் தொழிலில் பயிற்று வந்தார்கள். அவ்விதம் செய்ததில் அநுகூலமாய் முடிந்ததாம். அவ்விதம் முடிந்ததைக் கொண்டு அச்சபையார் நின்று விடாமல் ஸ்திரீகளுக்கு போதனாமுறை காலேஜ் ஒன்றை சென்ற வருஷத்தில் கவர்ன்மெண்ட் அநுமதிபெற்று ஸ்தாபித்தார்கள். சென்றமாதம் அக்காலேஜியில் ஒரு கூட்டம் கூடிற்று. அச்சமயம் காலஞ்சென்ற ரானடேயின் மனைவியார் சபைத்தலைமையை வகித்தார். காரியதரிசி ரிபோர்ட்டை வாசித்து ஸ்திரீகள் உபாத்திமைத் தொழிலில் விருத்தியடைவது மிகவும் நல்லதென்றும் இப்பொழுது 50 விதந்துகள் அவ்வித பயிற்சிபெற்று வருகிறார்களென்றும், தேச நன்மைக்காக ஸ்திரீகள் இவ்விதம் செய்து வருவது மிகவும் உபகாரம் என்றும் சொன்னார்.

சென்னையில் ப்ரமசமாஜத்தில் சென்றமாசம் 26வ ஒரு மாதர் கூட்டம் கூடிற்று. அதற்கு ஸ்ரீமதி பாருகுட்டி அம்மாள் பி. எ. எல். டி. அவர்கள் சபைத்தலைமையை வகித்தார்கள். டாக்டர் முத்துலக்ஷ்மி அம்மாள் அவர்கள் (எம். பி. சி. எம்.) தாழ்ந்த வகுப்பாரின் முன்னேற்றத்தின் அவசியத்தைப் பற்றியும், ஸ்ரீமதி காமாக்ஷி அம்மாள் பக்தியும் அன்பும் என்பதைப்பற்றியும், ஸ்ரீமதி மங்கம்மாள் ராஜாராம் மோஹனராயின் திவ்ய சரித்திரத்தைப்பற்றியும் உபந்நியாசம் செய்தார்கள். ஸ்ரீமதி மங்கம்மாள் 10 வருஷகாலமாய் தமது சகோதரிகளுக்காக உழைத்து வருவதைக் குறித்து ஸ்ரீமதி பாருகுட்டியம்மாள் மிகவும் சந்தோஷப்படுவதாகவும் அந்த அம்மாளுக்கு மற்றவர்களும், இன்னும் ஊக்கம் தளராமலிருக்கும்படி தைரிய மூட்டவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். மிஸ்பவானியும், மிஸ்ஸஸ் போஸும் வீணை வாசித்து மங்களம்பாடியபின் சபைகலைந்தது.

வித்தியாதிகாரிகளின் கான்பரன்ஸில் ராஜப்பிரதிநிதி அவர்கள் ஸ்திரீகளின் கல்வி விஷயமாக பின்வருமாறு அபிப்பிராயப்பட்டார்:— "ஸ்திரீகளுக்குள் கல்வியை விருத்தி செய்ய வேண்டியதைப் பற்றியும் நீங்கள் கவனிக்கப் போகிறீர்கள். தேசத்தின் ஜனசாரவழக்க பழக்கங்கள் பெண்கல்வி யபிவிருத்திக்குத் தடைகளா யிருப்பதை என்னைவிட நீங்கள் நன்றாயறிந்திருப்பீர்கள். என்றாலும் இத்தேசத்தில் ஆண்கள் கல்விபெற்று வருவதற்குத் தகுந்தவாறு பெண்கள் படிப்பிக்கப்பட்டு வராததைக் குறித்து எனக்கு ஒருவித அச்சம் ஜனிக்கின்றது. புருஷர்களின் கல்வியபிவிருத்திக் கேற்றவாறு ஸ்திரீகளும் கல்வியறிவு பெற்று வராவிட்டால் தேசத்தில் கல்வியினால் எவ்விதநலமும் உண்டாகமாட்டாது. இது உண்மையென்பதை அநேக இந்தி

யர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஆகவே இவ்விஷயத்தில் நம்மால் கூடியதை நாம் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். நம்முடைய முயற்சியில் படித்த இந்தியர்கள் கூட்டுறவு காட்டுவார்களென்று நான் நம்புகிறேன். அதோடு இவ்விஷயத்தில் ஸ்திரீகளின் கூட்டுறவும் நமக்கு வேண்டும். அவர்களே தங்களுக்குள்ள தேவைகளைத்தெரிந்து சொல்லக் கூடியவர்கள். ஆண்கள் மாத்திரம் எவ்வளவு யோசனை செய்து ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தாலும் ஸ்திரீகளின் அபிப்பிராயமும் அதனில் கலந்திருந்தாலன்றி அந்த ஏற்பாடு ஈடேற மாட்டாது."

பீகம் ராணியின் தாராள சிந்தை:—மத்திய இந்தியாவிலுள்ள போபால் சமஸ்தான பீகம் ராணிபட்டத்துக்கு வந்து 17 வருஷ காலமாகிறது. தவிர அவருடைய சஷ்டி யப்தபூர்த்தியும் சென்ற மாசத்தில் நடை பெற்றது. ஆகவே, அந்த சுபதினத்தில் அவருடைய சமஸ்தானப் பிரஜைகளும் உத்தியோகஸ்தர்களும் கூடி, அவருக்கு உபசாரப் பத்திரம் வாசித்துக் கொடுக்க, அச்சமயம் அவர் தமக்குள்ள தாராள சிந்தையுடன் பேசியிருக்கிறார். அச்சுபதினத்தை அவர் நன்கு கவனித்து, ஜனங்களுக்கு மேன்மேலும் விசுவாசத்தையும் அன்பையும் பெருகச் செய்வதற்காக வரி வஜா செய்திருப்பதோடு, கூடிய சீக்கிரத்தில் சமஸ்தானத்திலே ஆரம்பக் கல்வியை இலவசமாகவும் கட்டாயமாகவும் செய்யவும் தீர்மானித்து விட்டார்.

ஜனவரிமீ 31உ புதன்கிழமை மாலை 4·30-மணிக்கு கோஷா பார்ட்டிக்கு கவர்ன்மெண்டு ஹவுசில் கவர்னரும் அவரது மனைவியும் சிறிய விருந்தளித்தார்கள்.

பிப்ரவரிமீ 9உ வெள்ளிக்கிழமை காலை 11-மணிக்கு சென்னைக் கவர்னர் விருந்து நடத்தப்படும். அரண்மனையில், சென்னை ஸ்திரீகளின் யுத்த நிதிக்கூட்டம் கூடும்.

THE COMPLETE LETTER WRITER.

(4th Edition Revised and Enlarged.)

HARI CHARAN DAS.

PRICE Re. 1. (*full cloth gilt 320 pages*).

An universal Guide to the Art of letter Writing for all positions of life.

It contains 24 Chapters—Private Correspondence, News Papers, Doctors, School Correspondence, Government and Commercial, Collectors Office, Attorneys Vakils, and Muktears, Steamers Police, Municipality, Incometax, Railways, Tramways, Medical Department, Postal Department, Telegraph Department, Precis Writing, Drafting Docketing, Book Keeping, Miscellaneous forms Miscellaneous Application forms, Forms of Address, Paper Currency, Abbreviations and Daily wages. **Matriculation Essay**—By Hari Charan Das. Very useful book for School Boys. Price As. 8. **English Etiquette & English Proverbs** A very useful book for those who come in contact with Englishmen. Price As. 5 only. **Child's Easy Conversation**, 2nd. ED.—If you want to speak in English fluently you should buy the above book. It will. teach both you and your children to speak in English within two are three months Price As. 10 only.

M. L. DAS & CO. BOOK-SELLERS & PUBLISHERS,
122, *Baita-chana Road*, CALCUTTA.

இந்துஸ்திரீ ரத்தினங்கள். (முதல்பாகம்.)
துரைத்தனத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.
விலை அணு 8.
குமாரசுவாமி நாயுடு அண்ட் சன்ஸ். சின்னதம்பி தெருவு, சென்னை.

CALENDAR, 1917

பஞ்சாங்கம்

1917௵ பிப்ரவரி௴—அனள௵ தை, மாசி௴

இங்கி.	தமிழ்.	வாரம்.	திதி, நக்ஷத்திரம், பண்டிகை.
1	20	வியா	தச 46-12, ரோ 59-15, ரா 0-8.
2	21	வெ	ஏகா 44-21, மி 60-0, தி 14-12, உத்திரா 2, சு.
3	22	சனி	துவா 47-40, மி 3-41, தி 25-58
4	23	ஞா	திர 51-58, திரு 8-12, ரா 12-43.
5	24	திங்	சசி 57-4, புன 13-58, ரா 7-43, கந்தசாமி கைலாச பர்வதம்
6	25	செ	○ பௌ 60-0, பூ 20-20, ரா 27-38.
7	26	புத	○ பௌ 2-43, ஆயி 27-1, விஷாபாவ.
8	27	வியா	பா 7-58, மக 33-14, தி 0-7, ரா 26-41, அவி 3-செ திருமுடியாள்வார் திருநக்ஷத்திரம்.
9	28	வெ	த்வி 12-9, பூரம் 39-1, ரா 26-5, உத்திராட 2-புத
10	29	சனி	திரி 17-14, உத்திர 44-23, சே1-41, கூரத்தாள்வார் திருநக்ஷத்திரம்.
11	30	ஞா	சது 19-35, அஸ் 47-36, தி 6-30, அவி 3-ஞ.
12	1	திங்	பஞ் 21-11, சி 50-10, தி 8-27.
13	2	செ	ஷஷ் 23-14, சு 52-49, தி 4-15.
14	3	புத	ஸப் 20-35, வி 51-18, தி 6-22.
15	4	வியா	அஷ் 18-25, அ 50-10, தி 1-6.
16	5	வெ	நவ 15-59, கே 48-40, தி 3-49.
17	6	சனி	தச 11-8, மூ 45-12, ரா 12-39.
18	7	ஞா	ஏகா 7-47, பூரா 43-4, தி 8-20.
19	8	திங்	துவா 0-49, திர 54-25, உத்தி 38-34, தி 1-34, ரா 18-54
20	9	செ	ச 49-15, திரு 33-33, ரா 13-58, மகாசிவராத்ரி.
21	10	புத	● அமா 43-16, அ 29-20, ரா 17-17.
22	11	வியா	சு-பா 37-36, ச 25-24, ரா 11-34.
23	12	வெ	த்வி 32-26, பூரட் 21-50, ரா 15-40.
24	13	சனி	திரி 27-43, உத்திரட் 18-52, ரா 19-49.
25	14	ஞா	சது 24-5, ரே 16-43.
26	15	திங்	பஞ் 21-21, அ 15-25, தி 5-38 ரா 10-49, அவி 3-சு.
27	16	செ	ஷஷ் 19-40, ப 15-17, ரா 16-43.
28	17	புத	ஸப் 19-17, * கா 16-18, ரா 26-38.

Printed at the Commercial Press, Madras &
Published by C. S. Ramaswamy Iyer, Triplicane, Madras. S.E.

H. E. LORD CHELMSFORD *(Our present Viceroy.)*
எச். ஈ. லார்ட் ஷெம்ஸ்போர்ட்
[நமது வைஸ்ராய்.]